

CROCODILUL sau poți să crești

Pr. Dr. Marek Dunda

*36 de impulsuri pentru creșterea
în dragoste pentru Dumnezeu
și aproapele*

SERIA EDITORIALĂ

A.M.I.M.S. M

Crocodilul

sau poți să crești

36 DE IMPULSURI

PENTRU CREȘTEREA IUBIRII FAȚĂ DE
DUMNEZEU ȘI APROAPELE

Pr. Marek Dunda

A.M.I.M.S.

Cu aprobarea bisericească Episcopia de Brno nr. Ep/423/17 din ziua
de 6 aprilie 2017

Denumirea: Crocodilul sau poți să crești

Sub titlul: 36 impulsuri pentru creșterea iubirii față de Dumnezeu și
aproapele

Autor: Pr. Marek Dunda

A aranjat pt. tipar: Marketa Voříšková

Ilustrația: Tomáš Hevera

Fotografie de copertă: Wikimedia Commons (Mattstone911)

Fotografia și întreaga copertă sunt distribuite sub licența CC BY-SA 3.0
(vezi <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>)

Au prelucrat: membrii societății FATYM Vrano nad Dyjí și Přímětice-Bítov

Seria ediției: A.M.I.M.S. M.

A editat: A.M.I.M.S. z.s., : A.M.I.M.S. z.s., Vranov nad Dyjí –
Přímětice – Bítov

În colaborare cu: Matice Cyrilometodějská s. r. o., Olomouc

Anul editării: 2017

Ediția: a doua

(prima ediție sub licența Creative Commons CC BY 3.0 – întreaga
publicație sau părțile ei se pot propaga mai departe, dacă vei
menționa autorul și sursa (întregul text al licenței îl veți găsi pe
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>).

Textele complete și majoritatea publicațiilor, pe care le editează
A.M.I.M.S (inclusiv cărțile misionare ale diției A.M.I.M.S. M., deci și
ale aceste cărți), le veți găsi pe paginile de internet ale FATYM
www.fatym.com și pe paginile www.amims.net. Aici se și pot
comanda cărțile și în formă de hârtie (doar pentru contribuție la
tipărire și cheltuieli poștale).

ISBN 978-80-7266-427-6

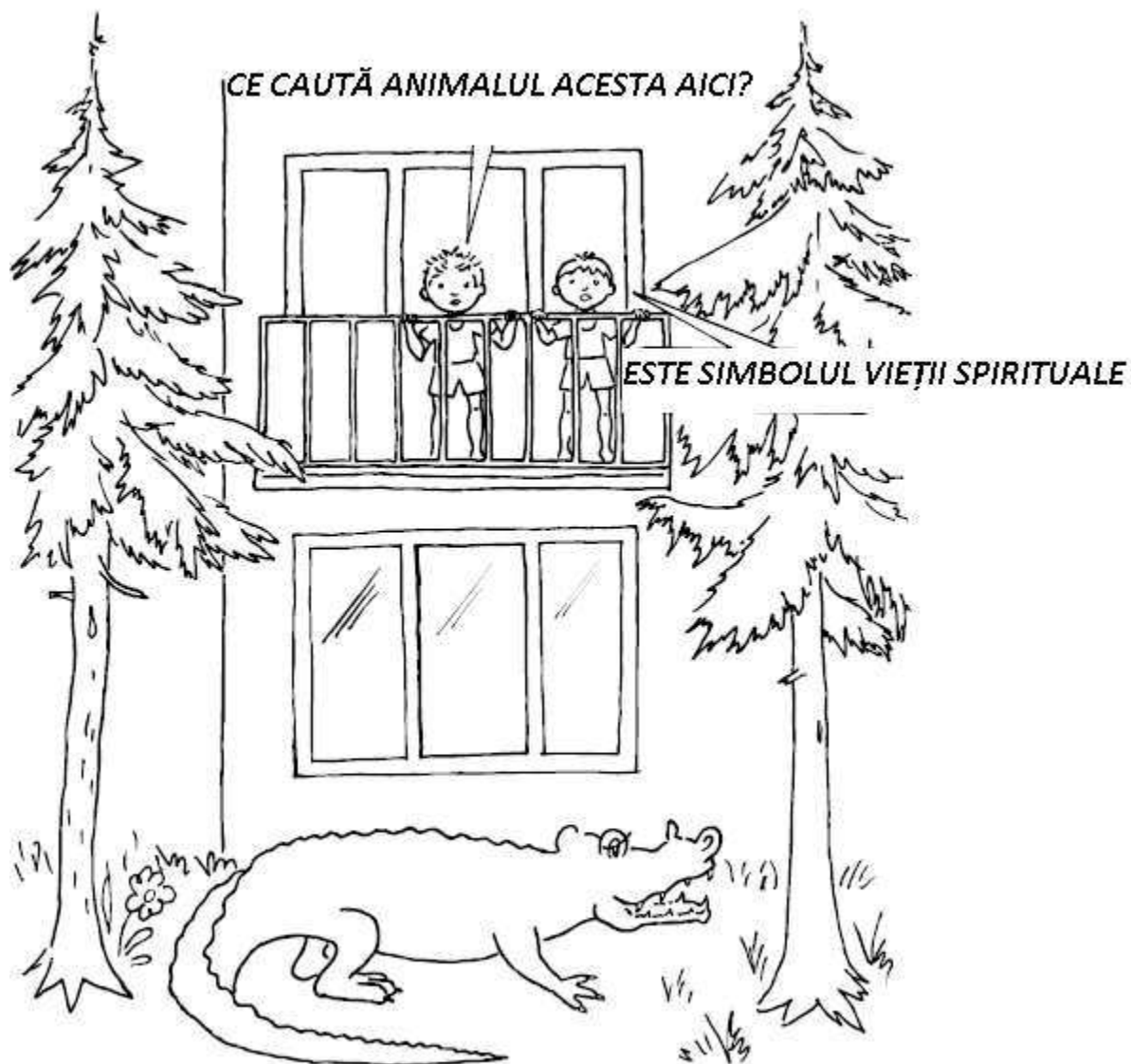
Traducerea din limba cehă în limba română: Iosif Fickl

Corectura gramaticală: Claudia Oprișan Boștină

Cuprins

De ce sunt aici crocodilii aceștia	5
1. Cum să mergem la desăvârșirea creștină	10
2. Progresul spiritual face doar acela, care crește în iubire	11
3. Cum să găsim procedeul corect, ca să crească dragostea noastră față de Dumnezeu	12
4. Buna intenție	13
5. Păcatul	14
6. Păcatul ușor	15
7. Greșeala principală	16
8. Examenul de conștiință seara	18
9. Ispita	20
10. Încă odată despre ispită	21
11. Obiceiul rău	23
12. Dorința de a deveni desăvârșit	24
13. Umila încredere în propria putere	25
14. Încrederea fermă în Dumnezeu	26
15. Continua veghere asupra noastră	27
16. Fidelitate și în lucruri neglijabile	29
17. Sacramentul reconcilierii	30
18. Examenul de conștiință	32
19. Părerea de rău	33
20. Hotărâre	34
21. Mărturisirea păcatelor	35
22. Pocăința	37
23. A face binele bine	38
24. Sfânta împărtășanie	40
25. Tristețea	41
26. Rozariul	43
27. Dragostea crește prin cunoaștere	44
28. Calea crucii	46
29. Vorbirea	48
30. Maica lui Dumnezeu în viața mea	49
31. Ordine în gânduri	50
32. Cum să ne facem ordine în gânduri	51
33. Un mic progres și examen de conștiință special	53
34. Calea spre desăvârșire	55

35. Timpul prețios	56
36. Rugăciunea către Fecioara Maria Maica speranței	57
Epilog	58
Această carte au pregătit-o pentru dumneavoastră apostolatul A.M.I.M. S	59

De ce sunt crocodili aici... ?

Când am ajuns în parohia noastră adoptivă în Cehia de nord, la Jenikov, m-a surprins faptul, că toți copiii fabricau la parohie pliante din mărgelile tocmai cu figurile de crocodili. Mai întâi nu am bănuțit de ce, dar apoi

domnișoarele catehete din Jenikov Nazareta și Vilma mi-au explicat. Crocodilul este de fapt un simbol antic al vieții spirituale. Crocodilul – se spune – crește întreaga lui viață. Cu cât este mai bătrân, cu atât este mai mare... Da, și în viața spirituală este vorba o creștere continuă. De aceea crocodilul. Cine trăiește realmente cu Dumnezeu, acela crește mereu. Această carte oferă câteva zeci de „impulsuri” pentru o asemenea creștere. I-am fost recunoscător Părintelui Marek Dunda pentru fiecare dintre ele. La pelerinajele regulate Noul Ierusalim la Vranov nad Dyji în fiecare zi de cincisprezece ale luminii nu am putut să particip, dar cu interes am citit principalele puncte din alocuțiunile părintelui Mare pe panoul de afișare din capelă. Datorită acestor volante am putut să primesc și eu aceste „impulsuri” și eu și mulți alții din împrejurimi. Îmi spuneam: „Dacă astfel ar putea să ajungă și oamenii la ele!” Am avut un vis, că s-ar putea realiza în două variante: în format de carte și pe internet.

Ambele vise s-au realizat. Dacă „impulsurile” vă vor aduce folos și dacă veți dori să le dați mai departe, încercați să vă itați pe internet la paginile FATYM (www.fatym.com/taf/ostatni/) – acolo veți găsi texte prelucrate pentru pliante destinate a fi puse pe panou bisericii în așa fel, încât se pot tipări (poate chiar aranja), se pot mări și după o înțelegere cu parohul dumneavoastră să puneți în fiecare lună aceste pliante în biserică. Sau pe alte panouri în localitatea dumneavoastră, în firma dumneavoastră... Inventivității nu i se pot pune limite. Într-un sat, oamenii pe gardul din fața grădinii casei lor și-au făcut propriul lor panou...Doar dacă panoul nu vă aparține este evident că este recomandat ca înainte să conveniți cu proprietarul.

Și de ce în desen este desenat un bloc de locuințe și pini? În acel bloc am locuit înainte și pinii i-au plantat părinții mei, când trebuia să se nască fratele meu. Mergeam cu ei să-i măsoar. Mai întâi noi am fost mai înalți, dar pinii cresc în continuare până astăzi. Astăzi deja ne-au depășit cu mai mult de zece metri. Nu trebuie să creștem repede, ci în continuu. M-aș bucura ca aceste impulsuri să vă ajute în acest sens. Nu să creșteți în înălțime ci în profunzime.

Pr. Pavel Zahradníček

Faceți uz de harurile lui Dumnezeu și lucrați asupra voastră

Pentru clarificare – introducere

De 36x de ori în timpul întâlnirilor pelerinajului Noului Ierusalim la Vranov nad Dyji ne-am concentrat asupra faptului, cum să lucrăm asupra noastră, pentru ca să avem mai multă dragoste față de Dumnezeu și de aproapele. Este admirabil că, în timpul discursurilor nu a răsunat nimic nou. Au fost de obicei doar gânduri învechite din manuale catolice învechite, cuvintele pronunțate în cuvintele epocii noastre. Aceste adevăruri le avem în mod cert în sânge – cu siguranță le auzeau și predecesorii noștri. Astfel au fost formate generațiile dinaintea noastră și cu siguranță le-a fost benefică. Mulți s-au mirat cât de concrete sunt aceste gânduri și cu se deschid largi posibilități pentru creșterea spirituală.

În mod plăcut m-a surprins faptul, că d-na Markéta Voříšková și-a făcut însemnări din discurs, pe care apoi le-a prelucrat și le-a predat mai departe. Dar în această dependență această surpriza nu a fost unică. Părintele Pavel Zahradníček a venit încă în perioada, când întregul ciclu de predici nu a fost terminat, cu idea, că ar fi bine ca aceste consemnări prelucrate să fie publicate, pentru ca din acestea să aibă un folos și alți oameni. De la idee până la realizare, de data aceasta nu a fost un drum foarte lung, și astfel primiți astăzi în mână o broșură, unde este o oarecare schiță predicilor despre viața spirituală, care au fost rostite în timpul pelerinajelor menționate. Poate totuși vor fi de folos cuiva...

Rămâne să mai spunem, că pentru această viață spirituală nu sunt hotărâtoare prescripțiile și sfaturile (chiar dacă de multe ori sunt foarte utile), dar important este relația omului cu Dumnezeu, care se manifestă cu deschidere pentru colaborarea cu harul lui Dumnezeu. Dacă omul va trăi conform sfaturilor cuprinse în acest îndrumar, poate fi să fie mai dispus pentru îndeplinirea intențiilor lui Dumnezeu cu el. Dar atenție asupra pericolului sentimentelor de desăvârșire fariseică, care ar putea să amenințe acestea, cine s-ar lăuda cu manifestările sale religioase și s-ar baza pe propriile merite și în acest timp ar uita, că toate sunt doar mijloace pot și trebuie să ajute... Dar Dumnezeu nu așteaptă funcționalitatea noastră – cu toate acestea îi pasă de inima noastră.

Pr. Marek Dunda

,

1. Cum să mergem spre desăvârșirea creștină

Esența desăvârșire creștine este dragostea față de Dumnezeu și se manifestă prin dragostea față de aproapele.

Cine vrea să se străduiască pentru desăvârșirea creștină, trebuie:

1. Să-l roage pe Duhul Sfânt pentru ajutor.
2. Adevărurile lui Dumnezeu să le primească cu smerenie și disponibilitate.
3. Să ne gândim cu atenție, ce așteaptă Dumnezeu de la noi.
4. În fiecare zi să introducem în viață, ceea ce ne-a fost transmis. De iubit poate iubi doar acela, care știe, de ce iubește

Motivele, de ce trebuie să-l iubim pe Dumnezeu:

1. Dumnezeu ne-a făcut cunoscută iubirea prin Cristos, care a murit pentru noi pe cruce.
2. În iubirea pentru Dumnezeu găsim salvarea noastră. Vom reuși mai mult apoi să fim oamenii iubirii față de oameni.
3. Dumnezeu merită, să fie iubit. Cu cât îl cunoaștem mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai mult tânjim să-l iubim.
4. Dumnezeu ne iubește pe noi. Să vedem, să conștientizăm, că suntem iubiți de Dumnezeu. Crezi în iubirea lui Dumnezeu? Tu știi că Dumnezeu te iubește?

Care poate fi dovada unei credințe mici:

1. Frica, tristețea sunt generate de faptul că nu credem, voința lui Dumnezeu este mai bună decât a mea. Este important, ca să fim de acord cu ceea ce vrea Dumnezeu.
2. Neîncrederea, când vine suferința. Dumnezeu are dreptul să încerce iubirea noastră. Gândește-te, cu se comportă Dumnezeu cu fiul său: după fiecare suferințe se găsește ceva de mari mărimi și de multe ori nu ajungem datorită neîncrederii noastre.

1. Temă

Străduiește-te, cu toate împrejurările nefavorabile, cu tot ce vei trăi, să vezi atingerea iubirii lui Dumnezeu.

2. Progresul spiritual în face doar acela, care crește în iubire Cum să ne pregătim, ca să putem crește în dragoste?

A-l iubi pe Dumnezeu nu este o problemă a sentimentelor, ci a voinței – eu vreau, chiar dacă este greu pentru mine. Pe Dumnezeu îl putem iubi în mod desăvârșit sau nedesăvârșit.

Îl iubește în mod nedesăvârșit pe Dumnezeu acela, care îl iubește doar pentru faptul, că această dragoste îl face fericit, că această dragoste îi face bine.

Îl iubește pe Dumnezeu în mod desăvârșit, acela, care îl iubește perseverent, pentru că Dumnezeu merită, să fie iubit, ceea ce înseamnă a-l iubi datorită faptului că este Dumnezeu.

Cum se ne antrenăm în dragostea față de Dumnezeu?

1. Să gândim des despre Dumnezeu și iubirea lui față de noi, despre faptul, cât de desăvârșit este Dumnezeu.
2. Să ne rugăm pentru dragostea față de Dumnezeu, Dumnezeu o dăruiește aceluia, pe care îl interesează.
3. Să ne antrenăm cât mai mult în dragostea față de Dumnezeu. Rugăciune scurtă în timpul zilei – „Doamne, Te iubesc!”

După ce putem constata, cum stăm cu dragostea noastră față de Dumnezeu?

1. Dacă ne străduim să ne apărăm de păcat – să respectăm poruncile.
2. Cum arată răbdarea noastră, când vine asupra noastră crucea sau suferința
3. Cât de deasă este intenția noastră de iubire față de Dumnezeu.
4. Cât de dese sunt faptele noastre de iubire față de aproapele.

2. Temă

Compuneți 3 rugăciuni scurte, care vor exprima dorința ta de a-l iubi mai mult pe Dumnezeu, și acestea repetă le cât mai des.

3.Cum să găsim adevăratul procedeu, ca dragostea noastră față de Domnul Dumnezeu să crească

Una dintre cele mai importante teme a fiecărui creștin este să se străduiască, ca dragostea lui față de Domnul Dumnezeu să crească. Cine nu a înțeles aceasta, nu a înțeles creștinismul.

Învățătorii vieții spirituale sfătuiesc, să unim trei capacități hotărâtoare: memoria, mintea și voința.

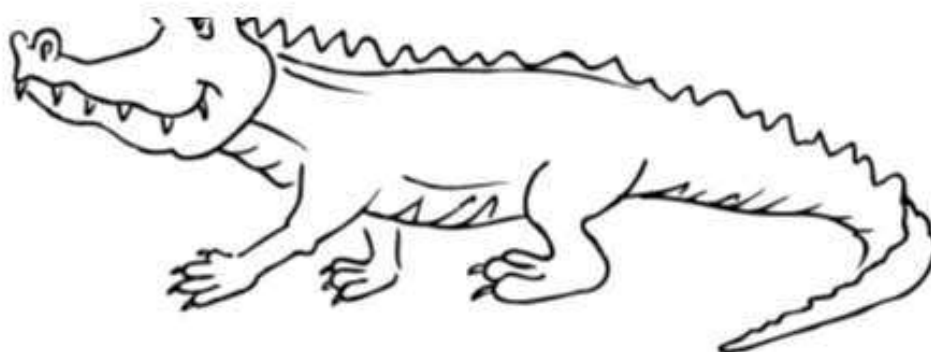
Memoria – să nu ne gândim la nimic, ce ar putea să ne împiedice să-l iubim mai mult pe Dumnezeu – să nu gândim la faptul, cât de mult ne-a rănit cineva, asupra ceea ce am văzut la televizor. Deseori să conștientizăm, ce vrem de fapt, să ne explicăm exemplele sfinților, să ne amintim de faptul, când Dumnezeu m-a ajutat să fac ceva bun.

Mintea – dacă vreau să-l iubesc mai mult pe Dumnezeu, nu caut motive, de ce nu merge, dar mă gândesc, cum să fac – ce exemplu mi-a dat Domnul Isus prin viața sa; să căutăm lucrurile dependente cu viața noastră, ca să înțeleg intenția, pe care o are Dumnezeu cu mine.

Voința – trebuie să fie clar, ce vreau de fapt, de ce fac aceasta și știu, pentru cine o fac. Deseori să însuflețesc voința cu intenția „Doamne, pentru Tine.” Să nu admit scuze, că nu poate fi mai bine, că nu realizez nimic cu asta.

3.Temă

Străduiește-te, să crească iubirea ta față de Domnul Dumnezeu. Zilnic fă-ți măcar un pic de timp și compară pentru acest scop capacitățile sufletului tău: memoria, mintea și voința.

4.Buna intenție

Buna intenție trebuie dusă cu dragoste față de Dumnezeu. Aceasta înseamnă: atunci când facem ceva, trebuie să o facem din dragoste pentru Dumnezeu.

Semne, că ceva ne strică buna intenție:

1. Căutăm confortabilul, ceea ce facem ușor, pentru ceea ce suntem lăudați, restul evităm.
2. Atunci, când chiar cu un mare efort avem un insucces – și suntem deprimați. Atunci este valabil: am făcut-o pentru Dumnezeu, dar Dumnezeu nu a vrut să o lase ca succes – accept așa cum este (fără a fi deprimați).
3. Ne străduim să facem cunoscute faptele noastre bune.
4. Vrem să știm, ce gândesc despre aceasta alții, așteptăm laude.
5. Nu ne bucurăm de succesul altuia.
6. În mod disproporționat ne admitem mai multă mâncare, mai mult somn.
7. Lucrăm nervoși, cu neliniște, cu grabă

Ce ne împiedică în buna intenție:

Iubirea de sine, prea mare ambiție, ne îndreptăm privirea spre alții (ce ar spune ei despre asta), egoismul, mândria.

Buna intenție trebuie să o trezim bună intenție:

- când începem ceva nou,
 - înaintea unei activități importante sau grele,
 - înainte de face ceva, ce ni se pare fără valoare,
 - înainte de a începe ceva, ce ne place
- Cine trezește bune intenție, va depăși mai ușor greutățile.

4.Temă

Cât mai des să trezim buna intenție și să fim atenți, ca să nu amestece relele motive, care ar putea să strice buna intenție.

5. Păcatul

Păcatul este încălcarea de bună voie și conștientă a legii lui Dumnezeu. Păcatul de moarte este încălcarea a ceva foarte serios. Și păcatul cât de mare, când îl recunoaștem în fața lui Dumnezeu, poate fi iertat.

Păcatul din punctul de vedere a lui Dumnezeu înseamnă, că nu ne interesează dragostea lui Dumnezeu. Prin aceasta îl jignim Sfânta Treime.

Păcatul din punctul de vedere al omului, este pentru noi cea mai mare nenorocire, pierdem harul sfințitor, pierdem prietenia lui Dumnezeu, pierdem binecuvântarea pământească și dacă facem cu păcatul greu în suflet, pierdem meritele pentru cer. După păcat vin reproșurile conștiinței, care conduc omul la leziuni interioare.

Ce trebuie să facem, ca să ne ferim de păcatul greu:

1. Să ne orientăm și asupra păcatelor ușoare
2. Să avem în minte mereu prezența lui Dumnezeu. Nu vreau să fac ceva rău față de cineva pe care-l iubesc, ceva ce l-ar jigni.
3. Să evităm ocaziile de păcat și orice ispită.
4. În ispită să ne rugăm și să-i opunem rezistență hotărâtă.
5. Să evităm trândăveala.
6. Deseori să reînnoim buna intenție.

Când l-au întrebat pe sf. Toma de Aquino, dacă a fost în viața lui ceva ce nu a putut să înțeleagă, a răspuns: „Niciodată nu am putut să înțeleg, cu poate cineva adormi cu un păcat greu.”

5.Temă

Zilnic, privind crucea lasă în tine să crească ura pentru păcat și să crească iubirea față de Răscumpărător.

6.Păcatul ușor

Păcatul ușor îl comite omul și de câteva ori pe zi. Întotdeauna, prin aceasta îl întristează pe Dumnezeu. Dumnezeu nu consideră că vom fi fără păcat, dar din dragostea pentru Domnul Isus nu ar trebui să comitem nici păcatul ușor.

Există păcate ușoare, care conduc la oprirea vieții spirituale, când nu luptăm cu acestea:

Suspiciunea – neîncrederea, oamenii cred unii în alții din ce în ce mai puțin. Străduiește-te să vezi la altul ceea ce este bun.

Judecata – nu judecați și nu veți fi judecați. După acest păcat este ascunsă mândria.

Disprețuirea – nu-i dau cuiva șansa în anumit sens, mă gândesc, că sunt mai bun. Dumnezeu nu disprețuiește pe nimeni, altfel nu ne-ar fi creat. Fiecare are locul lui în planul lui Dumnezeu. De ce să-l vedem altfel, decât îl vede Dumnezeu.

Să alimentezi pe durată lungă supărarea în inima ta – de supărare pentru motive adevărate nu scăpăm, dar nu trebuie să dureze mult.

Distragere de bună voie – în timpul rugăciunii, nu conștientizăm, de ce avem nevoie.

Doar ocazional descoperim gânduri necurate – luptăm prea puțin.

Nerăbdarea, când vin încercările – nerăbdarea ar trebui să se transforme în abandonarea în brațele lui Dumnezeu.

6.Temă

Deseori să te gândești la faptul, că din dragoste față de Isus nu vrei să săvârșești nici păcatul ușor.

7. Greșeala principală

Fiecare dintre noi avem greșeala noastră principală și din ea cresc alte păcate ale noastre. Atâta timp cât cunoaștem greșeala noastră și ne luptăm cu ea, suntem pe calea victoriei – pentru că aceasta este dușmanul nostru principal.

Șapte sfaturi, cum să descoperim greșeala principală:

1. Să ne rugăm deseori la Duhul Sfânt pentru cunoașterea greșelii noastre principale.
2. Să examinăm gândurile necontrolate (în spatele lor se poate recunoaște greșeala principală)/
3. Să fim atenți, care sunt greșelile care ne sunt cel mai des imputate.
4. Să ne gândim, care greșeli ne par cele mai vizibile, cele mai neplăcute, inacceptabile la alții.
5. Să remarcăm, care greșeală a noastră o scuzăm la noi.
6. Să remarcăm greșelile, din care trebuie să ne spovedim cel mai des.
7. Să discutăm despre această greșeală cu cineva, care ne cunoaște foarte bine (părinții, soțul...).
8. Când știm deja, că știm, care este greșeala noastră principală, atunci să ne sfătuim cu preotul.

Greșeala principală trebuie să o căutăm în primul rând printre păcatele principale:

mândria – se învinge prin smerenie

zgârcenia – se învinge prin dărnicie

curvia – se învinge prin curăție

invidia – se învinge prin a-i dori binele aproapelui

necumpătare – cumpătare (post)

supărarea – se învinge prin blândețe

lenea – prin vrednicie (zel)

Este valabil: **AGERE CONTRA** – comportă-te împotriva! Străduiește-te să crești în virtuțile, care sunt inversul acestor păcate!

Este bine să căutăm greșeala principală și printre păcatele, care sunt cele mai apropiate temperamentului meu:

Sanguinicul – natură, temperament vesel, vioi. Înclinat spre nepăsare, instabilitate, exagerare, necurăție ...

Colericul – natură, temperament focos. Înclinare spre mândrie, încăpătoare, dominare, neascultare, supărare, insuportabilitate, duritate, asprime, invidie, poziție falsă...

Melancolicul – natură gânditoare. Are înclinație de a nu avea încredere în Dumnezeu și aproapele, să fie sclavul ezitării, să țină minte nedreptatea, suspiciune ...

Flegmaticul – natură cu sânge rece. Înclinat spre lene, imprecizie, necumpătare, necurăție ...

8. Temă

În această lună orientează-te eficient asupra greșelii tale principale și nu te comporta sub influența ei. Străduiește-te pentru virtutea, care depășește această greșeală principală.

8. Examenul de conștiință seara

Dacă cineva vrea să ne jignească, țintește acolo, unde suntem cei mai vulnerabili. Și diavolul, care vrea să ne ucidă spiritual, țintește acolo, unde suntem vulnerabili. Se străduiește a acționeze împotriva cercetării conștiinței seara, ca să o omitem, să o facem formal și să nu ne străduim să gândim asupra ei.

Cine omite examinarea conștiinței seara:

- se oprește în avansare în viața spirituală,
- este amenințat, că nu va învăța nimic din greșelile, pe care le-a comis,
- pierde receptivitatea pentru păcat,
- nu este sigur, că în timpul pregătirii pentru sacramentul reconcilierii va observa ceea ce este esențial,
- este sărăcit de micile și măruntele victorii,
- nu-i mulțumește lui Dumnezeu, pentru ce i-a reușit.

Îndrumar pentru examenul de conștiință pentru fiecare seară:

- 1. Ce bucurie mi-a făcut astăzi Dumnezeu?** – Conduce la o privire fericită spre Dumnezeu, Dumnezeu nu mă uită. Deseori dincolo de toate greutățile nu vedem asta ca bine. Să conștientizăm, tot, ce avem, este de la Dumnezeu. Această întrebare ar trebui să conducă la poziția de recunoștință față de Dumnezeu – Dumnezeule, mulțumesc.
- 2. Cu ce i-am făcut eu o bucurie lui Dumnezeu?** – Doamne, din dragoste față de Tine nu m-am văitat, am lucrat conștiincios, am suportat ceva greu. Să conștientizăm, dacă din aceasta Domnul Dumnezeu a putut să cunoască, că îl iubesc. Această întrebare ar trebui să conducă la încurajare de a face binele din dragoste față de Dumnezeu.
- 3. Cu l-am întristat pe Dumnezeu?** – Să trecem prin toată ziua, să regretăm faptul, când am putut să fac binele și nu l-am făcut, să regretăm păcatele. Cine învață să aibă părere de rău, nu trebuie să se teamă niciodată de moarte – este pregăti și pentru acest important moment. Această întrebare ar trebui să conducă la o adevărată părere de rău și hotărâre, nu mă voi mai comporta astfel.

Cine va învăța să-și facă astfel examenul de conștiință, nu va regreta: Mi-a dispărut bucuria din viață.”

8.Temă

Zilnic acordă timpul neces examenului de conștiință seară. Te pot ajuta 3 întrebări: 1. Cu ce mi-a făcut Dumnezeu bucurie? (recunoștință). Cu i-am făcut eu bucurie lui Dumnezeu (iubire). 3. Cu ce l-am întristat (părere de rău).

9.Ispita

Ispita precede fiecare păcat, uneori este de mai lungă durată, altă dată scurtă. Dacă am putea să-i întrebăm pe creștini, care sunt în iad, de sunt în iad, ne-ar răspunde, că au luptat prea puțin cu ispita. Creștinii din cer ne-ar răspunde, că ei, cu ajutorul lui Dumnezeu a luptat împotriva ispitelor și Domnul le-a dat putere să învingă.

Ispitele, care ne pot influența și putem deveni sensibili la ele:

1. Părerii false despre alții – omul este interesat de ceea ce spun alții despre el; toți o fac, atunci trebuie și eu; a face ceva doar pentru ca alții să recunoască. Omul încetează să fie el însuși, nu are curajul să-i ia apărarea aceluia care are dreptate. Conduce spre nesinceritate, omul spune lucruri despre care știe, că nu va da de ele. Sfat: să ne străduim să fim noi înșine; să conștientizăm, că Dumnezeu vede în inima noastră; se străduiește să-i placă lui Dumnezeu și nu oamenilor.
2. Falsa ambiție – omul are interesul, să se afirme, să fie conform dorinței lui, când nu este, este trist sau nervos. Omul se consideră ca important. Sfat: să ne străduim să depășim ambiția falsă prin smerenie, nu sunt atât de important, important este Domnul Dumnezeu.
3. Falsul amor propriu – omul se ocupă prea mult de el, se gândește, dacă a fost apreciat, dacă oamenii îl iubesc, începe să regrete, aceasta conduce la închiderea în sine. Sfat: Domnul Dumnezeu mă iubește, chiar dacă alții nu mă apreciază.

Sfaturi cum să luptăm împotriva ispitei:

1. Să numim ce este adevărat – aceasta este ispita
2. Să trezim în noi poziția de smerenie – nu sunt atât de important.
3. Să trezim în noi poziția de încredere în Domnul Dumnezeu – ceea ce îmi dă, mă și ajută să suport.

9.Temă

În această lună să ai grijă de ispite, mai ales la falsele părerii despre alții, falsele ambiții și falsul amor propriu. Respinge-le cu adevărat numire (este ispită), smerenie și încredere în Dumnezeu.

10.Încă odată despre ispită

Ispita este ademenirea pentru păcat. Ispita ne ademenește, să facem ceva, ce-i place aceluia, despre care spunem, că îl iubim. Fiecare om doar se gândește despre ceva și nu-l ademenește pentru păcat, nu este ispită.

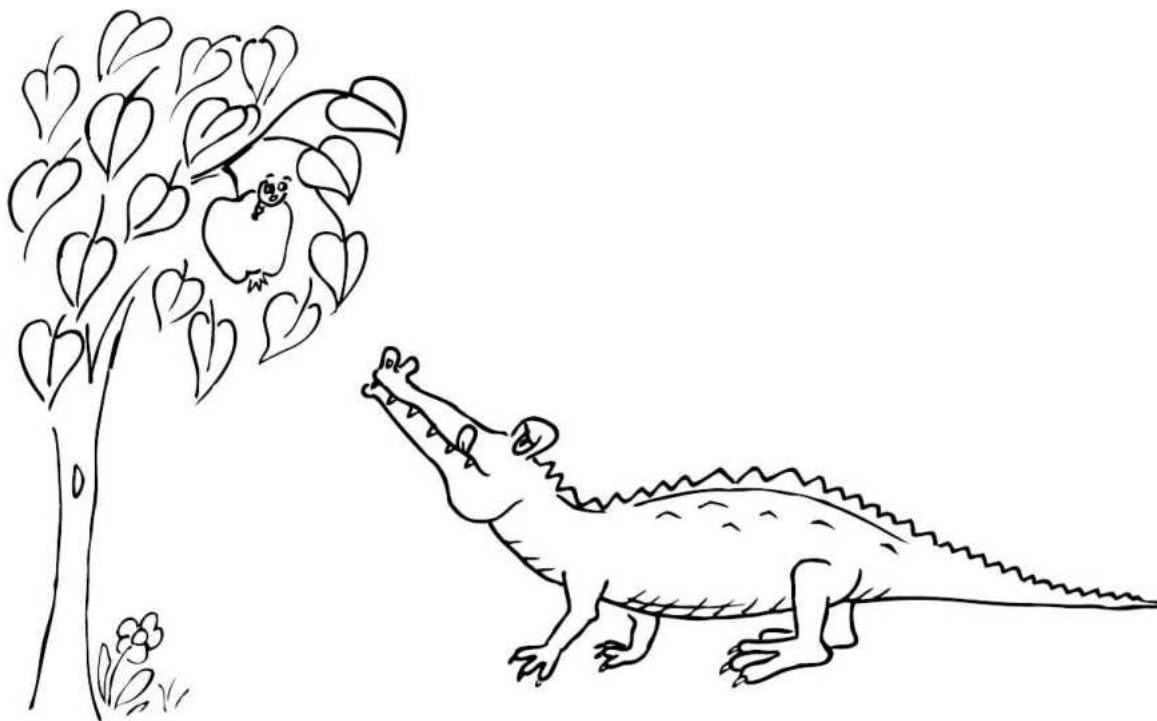
De ce Dumnezeu permite ispita:

- Ispita ne menține în smerenie,
- Ispita este pentru noi ocazie să înmulțim meritele noastre.

Dumnezeu ne dă asemenea ispiti, în care putem câștiga. Abia atunci când de exprimăm acordul, atunci ispita devine păcat. Important este să facem diferența că este vorba despre ispită, apoi să avem grijă, să nu-i cedăm.

Sfaturi, cu să luptăm cu ispita:

1. Să ne rugăm, ca Dumnezeu să ne întărească
2. De la început să respingem ispita.
3. Să stimulăm acțiunea inversă a harului.
4. Să fugim din preajma apropiate ocazii pentru păcat.
5. Ispita împotriva credinței să o ignorăm cu totul.
6. Ispita insistentă, care supără timp îndelungat, să o încredințăm confesorului.

Sfaturi, cum să ne comportăm, când nu am învins ispita și am păcătuit:

1. Să evităm tristețea disproporționată. Omul este trist și nu este capabil să facă, cea ce trebuie. Aceasta o mărturisește exageratul amor propriu și mica încredere în Dumnezeu.
2. Imediat să trezești o sinceră părere de rău și hotărâre (nu mă voi mai comporta astfel), cât mîia repede să le recunosc în sfînta spovadă.
3. Cu mult mai mare zel să continui în actele mele religioase (rugăciunea, sfînta liturghie...) – acum am ce să compensez.
4. Omul trebuie să se gîndească, dacă nu a provocat o scandalizare și ispita dată să fie îndreptată.

Sfaturi, cu să ne purtăm, când reușim să învingem ispita:

1. Să-i mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a dat puterea să învingem – este darul Lui.
2. Să nu cădem pradă mîndriei (să nu gîndim: sunt atît de bun, încît am învins).
3. Cu atît mai mult să avem grijă de următoarea ispită.

10.Temă

Din nou orientează-te asupra ispite, străduiește-te să o recunoști repede și imediat să o respingi. Conștientizează de asemenea, că Domnul le permite, pentru ca noi să creștem în smerenie și să ne înmulțim meritele.

11. Obiceiul rău

Obiceiul rău îl are acela, care foarte ușor și des face răul sau uită binele.

Răul obiceiului poate privi:

- ceva mic – nerăbdarea, vorbirea aiurea, critica, lenea, lipsă de amabilitate, necumpătarea în mâncare, băutură...

- ceva mare – mare ură, nervozitate, invidia, beția, imoralitate...

Deseori răul obiceiului devine a doua natură a omului. Apoi ne văd ceilalți și spun: „Acesta este un supărăcios, bețivan, palavragiu, mincinos...”

Sfaturi, cum să depășim răul obiceiului:

Răul obiceiului poate fi depășit doar cu un efort extraordinar. Să ne rugăm pentru depășirea lui. Și cea mai bună este o bună motivare. Ce ar putea să ne motiveze pentru depășirea obiceiului rău:

1. Lui Dumnezeu acest obicei îi repugnă foarte tare.
2. Împiedică, ca Domnul Dumnezeu să ne poată da haruri.
3. Paralizează zelul nostru pentru desăvârșire, ne leagă.
4. Acela, care rămâne în acest viciu, aceluia nu-i este dată liniștea, bucuria, pacea.
5. Când persist în răul obiceiului, aceasta mă va conduce la păcate grele și în final la pierzanie.

Procedeu, cum să deșădăcinăm răul obiceiului:

1. Să vreau.
2. Cu ajutorul Duhului Sfânt să căutăm, să enumerăm toate obiceiurile rele și să numerotăm ordinea, în care sunt cele mai respingătoare lui Dumnezeu.
3. Să ne orientăm asupra celui mai mare obicei rău.
4. Cu maximum de efort să ne străduim să deșădăcinăm viciul și să ne antrenăm în virtutea care este inversul obiceiului rău.
5. Să luptăm foarte asiduu și întotdeauna, cu fiecare ocazie să ne străduim ca acesta să nu devină păcat.
6. Să luptăm temeinic.

11. Temă

Gândește-te la relele tale obiceiuri și cu unul dintre ele (cel mai bine cu acela, care este cel mai periculos) să lupti temeinic.

12. Dorința de a deveni desăvârșit

Lucrul, după care tânjim, spre acela ne și îndreptăm și probabil putem, de-a lungul timpului, să-l și obținem. Dacă cineva tânjește după ceva, mereu se gândește la acel lucru, reușește uneori pentru lucrul dorit să renunțe la ceva, doar să-l obțină. Oamenii tânjesc după lucrurile acestei lumi, după plăceri, bogății, după succes, dar le obțin, constată, că ceva le lipsește. Creștinul ar trebui să tânjească după desăvârșire. Isus spune, că trebuie să fim desăvârșiți (Mt 5,48). Desăvârșirea noastră se va manifesta în faptul, că-l vom iubi tot mai adevărat pe Dumnezeu și pe aproapele. Nu există un scop mai frumos, decât să fi aproape de Dumnezeu.

Când avem o dorință arzătoare după desăvârșire?

1. Cea mai importantă prezumție: să vedem în desăvârșire misiunea proprie cea mai mare și cea mai importantă.
2. Să ai o hotărâre fermă să utilizezi toate mijloacele pentru obținerea desăvârșirii.

De ce este atât de important să tânjim după desăvârșire?

1. Doar astfel vom căuta căile spre ea.
2. Când tânjim după desăvârșire, vom reuși să-l primim mai capacitați voința lui Dumnezeu, greutatea, problemele.

Dorința pentru desăvârșire se întreține:

1. Cu o deasă reînnoire a acestei intenții. În greutate să ne spunem – acum se va arăta. Dimineața să luăm hotărârea – toată ziua vreau să tânjesc după desăvârșire. Seara cu intenția - și mâine vreau cu ajutorul lui Dumnezeu să mă străduiesc să tânjesc după desăvârșire.
2. Prin rugăciune – când ne rugăm, ca să crească dorința noastră pentru desăvârșire, atunci să fim atenți, să nu alterăm această intenție.
3. Prin meditație – în fața lui Dumnezeu să gândim, ce aș mai putea schimba.
4. Prin lecturi spirituale – despre sfinții, care au reușit asta, au suferit pentru Dumnezeu multe necazuri și greutăți.
5. Prin renunțare la sine - intenționat voi renunța la ceva, pentru că vreau să răspund la iubirea lui Dumnezeu. Cele mai multe haruri le primim de la Dumnezeu nemeritat.

12. Temă

Străduiește-te zilnic să fortifici dorința ardentă după desăvârșire și deseori gândește-te, ce mijloace vrei să folosești pentru a o obține.

13. Umila neîncredere în puterile proprii

Ce ești de fapt? Fără Dumnezeu nimic!

Deseori uităm acest lucru, deseori ne lăudăm. Mândria ne poate opri în creșterea iubirii.

Să conștientizez, că sunt:

- slab, epuizat,
- nestatornic; când mă hotărâsc pentru ceva, sunt capabil să renunț,
- nestatornic în bine
- înclinat spre rău, când vine ispita, foarte ușor aș cădea victima ei, dacă Dumnezeu nu m-ar întări.

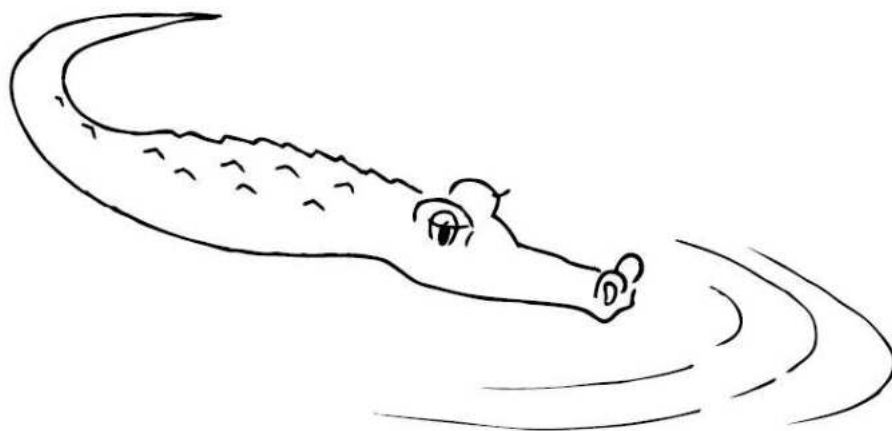
Umila neîncredere în puterile proprii trebuie să ne conducă la:

- să conștientizăm: am nevoie de Dumnezeu – fără el nu reușesc nimic,
- pentru a trăi: sunt slab și nedesăvârșit, și de aceea, pentru că Dumnezeu a vrut să mă aibă astfel, că mă vrea tocmai așa, cum sunt, să mă ridice la demnitatea de copil a lui Dumnezeu,
- să-i mulțumim mai mult lui Dumnezeu, că ne dă ceea ce reușim să facem.

Când Dumnezeu vede, că omul este smerit, atunci îl folosește pentru planul său.

13. Temă

Lucrează la aceasta, ca să-ți tot mai proprie umila neîncredere în propriile puteri.

14. Încrederea fermă în Dumnezeu

Încrederea fermă în Dumnezeu ne poate ajuta, să fim pregătiți, când vin asupra noastră diferite încercări. În Dumnezeu trebuie să avem încredere și în clipele când primim ceva greu. Dumnezeu ne dă de fapt tot, ce avem nevoie pentru mântuire. Rugăciunea trebuie dusă din poziția de încredere, că Dumnezeu ne va da totul tocmai așa, cum este cel mai bine pentru noi. Încrederea fermă în Dumnezeu însă nu trebuie să ne conducă spre a nu ne strădui mai departe. Trebuie să facem totul ce stă în puterile noastre și restul să le încredințăm Domnului Dumnezeu. Dumnezeu nu-l poate lăsa fără ajutor pe acela, care are încredere în el.

Efectele fermei încrederi în Dumnezeu:

1. Acela, care are încredere fermă în Dumnezeu, primește o mare putere asupra Inimii lui Dumnezeu.
2. Omul are mai multă pace și încredere față de alții – încrederea în Dumnezeu devine izvor unei gândiri bucurătoare.
3. Omul primește o nouă putere, nu trebuie să se teamă de nimeni și de nimic.

Când trebuie să activăm încrederea în Dumnezeu:

1. Când am păcătuit – încrederea în Dumnezeu este sursa noii milostiviri a lui Dumnezeu
2. În lupta cu ispita.
3. Când asupra noastră vine deznădejdea și depresia. Acestea sunt semnul neîncrederii în Dumnezeu.

Deseori trebuie să conștientizăm:

- sunt în mâinile lui Dumnezeu,
- când am făcut totul, ce a fost în puterile mele, restul liniștit pot să las în seama Domnului
- ce-mi dă Dumnezeu, este doar spre binele meu, chiar dacă uneori nu văd imediat,
- ceea ce nu-mi dă, nu am nevoie,
- ceea ce-mi ia, nici de asta nu am nevoie,
- Dumnezeu știe, ce este bine pentru mine – nu mă voi văieta.

14.Temă

Conștientizează deseori, că Dumnezeu te iubește, că se merită să avem încredere totală în el, și de aceea trebuie să ai tot mai multă încredere în El.

15. Continua veghere asupra mea

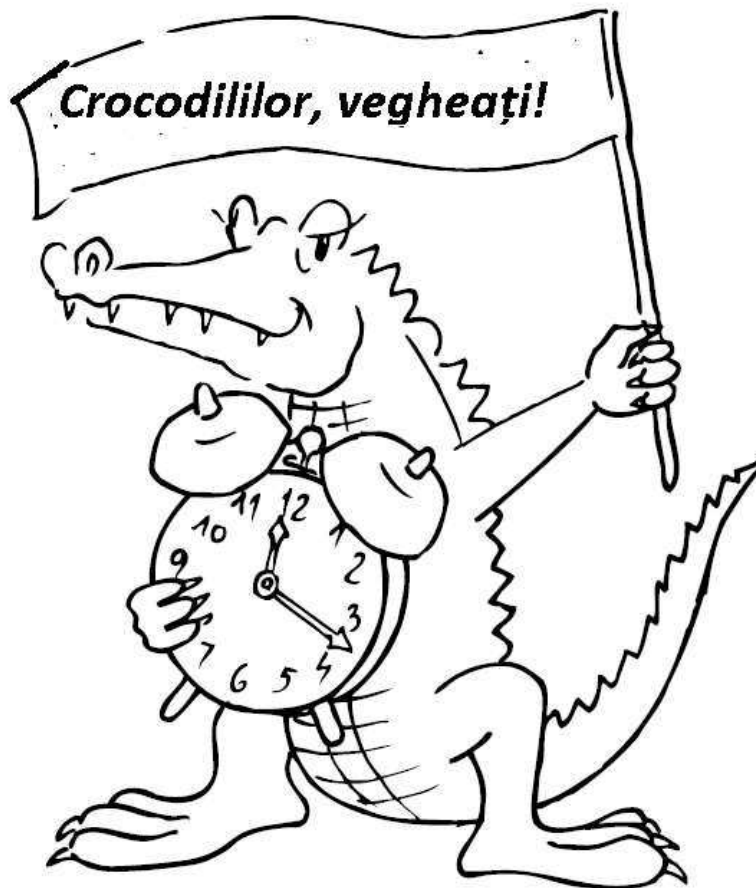
Vegherea continuă asupra mea trebuie să conducă spre faptul, să nu ne abatem de la sensul adevărat.

La ce să fim atenți:

1. Să evităm conducerea relor înclinații.
2. Să nu cădem în plasa ispitelor.
3. Să nu ne lăsăm seduși de exemplele rele.
4. Să nu fim surzi la ceea ce ne insuflă Dumnezeu.

Mereu să veghem asupra noastră mai ales să distingem, în timpul comportamentului nostru, la ce ne conduce Duhul Sfânt și la ce ne conduce duhul rău.

1. Duhul rău ne conduce spre exemplu la faptul, de a face publice faptele noastre bune. Duhul Sfânt dimpotrivă ne conduce la faptul, ca faptele bune să le facem în ascuns, nu pentru laudă.

2. Duhul rău ne insuflă, să ne îngrijim mult de problemele pământești. Duhul Sfânt ne întoarce la Binele suprem, atât în abundență cât și în lipsuri.
 3. Duhul rău ne conduce la instabilitate în a face binele. Nu persistăm în a face binele, pe care l-am început. Duhul Sfânt ne întărește în perseverența în a face binele pentru Dumnezeu, și asta atât în fericire cât și în nefericire.
 4. Duhul rău ne sprijină, să ne ocupăm mai de noi și să pierdem timpul, pentru a cădea victimele curiozității, dominației ... Duhul Sfânt construiește în noi încrederea în Dumnezeu.
 5. Duhul rău ne ademenește, că „ceva” noi însemnăm ceva, că suntem importanți. Duhul Sfânt ne învață smerenia adevărată, dreptate; ne învață să nu exagerăm în supraaprecierea meritelor noastre.
 6. Duhul rău conduce omul la necumpătare, exagerare în muncă, în mâncare, în vorbe ... Duhul Sfânt ne conduce pe cale de aur, calea de mijloc.
 7. Duhul rău ne îndeamnă, ca în comportamentul nostru să căutăm mai ales plăcerea și procedee mai ușoare. Duhul Sfânt ne conduce, ca în mod grijuliu și răbdător să primim crucea noastră.
- Rodul la ceea ce îndeamnă Duhul Sfânt, sunt pacea, dragostea și bucuria. Dimpotrivă, duhul rău generează dezbinarea, tristețea, neliniștea și agitația interioară.

15. Temă

Străduiește-te mereu să veghezi asupra ta și să deosebești, de care duh te lași condus.

16. Fidelitate și în lucruri neglijabile

Cum să ne străduim pentru fidelitate chiar și în lucruri neglijabile?

1. Să ne îndeplinim cu conștiinciozitate obligațiile noastre, nu numai ca să fie, ca să nu se spună. Ar trebui să se maturizeze într-atât încât să nu fie nevoie ca cineva să ne controleze. Să ne străduim să ascultăm de superiorii noștri.
2. Să ne străduim cu maxim de forțe, să evităm și cele mai mici greșeli. Pentru a nu apărea cele mari! Să nu ne bucurăm cu faptul, că toți au acestea, nu sunt mai rău decât alții. Dintre greșelile neglijabile fac parte de exemplu suspiciunea, îngâmfwarea, sentimentul importanței, a nu dori ceva cuiva, micile neadevăruri...
3. Să suportăm cu răbdare greutățile, neînțelegererea, jignirile. După răbdare se va cunoaște, dacă ne străduim să avem fidelitate și în lucrurile neglijabile, lucrurile mici. Prin răbdare putem ajunge la marea desăvârșire.

Motivația pentru păstrarea fidelității și în lucruri neglijabile:

1. Dacă suntem fideli în lucrurile mici, atunci nu vom strica nici lucrurile mari.
2. Fidelitatea în lucruri neglijabile ne apără în fața răcelii în credință.
3. Îi vom plăcea mai mult lui Dumnezeu și vom obține mai multe haruri.
4. Este calea cea mai bună spre desăvârșire.
5. Și pentru lucrurile mici ne așteaptă recompense mari în cer.

Pericolul în cazuri fidelității exagerate în lucruri mici:

1. Omul devine pedant, meticulos, care insistă asupra mărunțișurilor lipsite de interes.
2. Omul se concentrează asupra nimicurilor și deseori trece cu vederea lucruri importante.

16. Temă

Străduiește-te pentru o mai mare fidelitate în lucruri mărunte.

17. Sacramentul reconcilierii

La sfânta spovadă (sacramentul reconcilierii) ne sunt iertate păcatele, pe care le-am recunoscut cu smerenie. Sfânta spovadă este șansa de a îndepărta tot ceea ce lui Dumnezeu nu-i place la noi, să ne curățăm de tot, ce ne îndepărtează de El. Se îndepărtează obstacolele, care din partea noastră stau între noi și Dumnezeul iubitor.

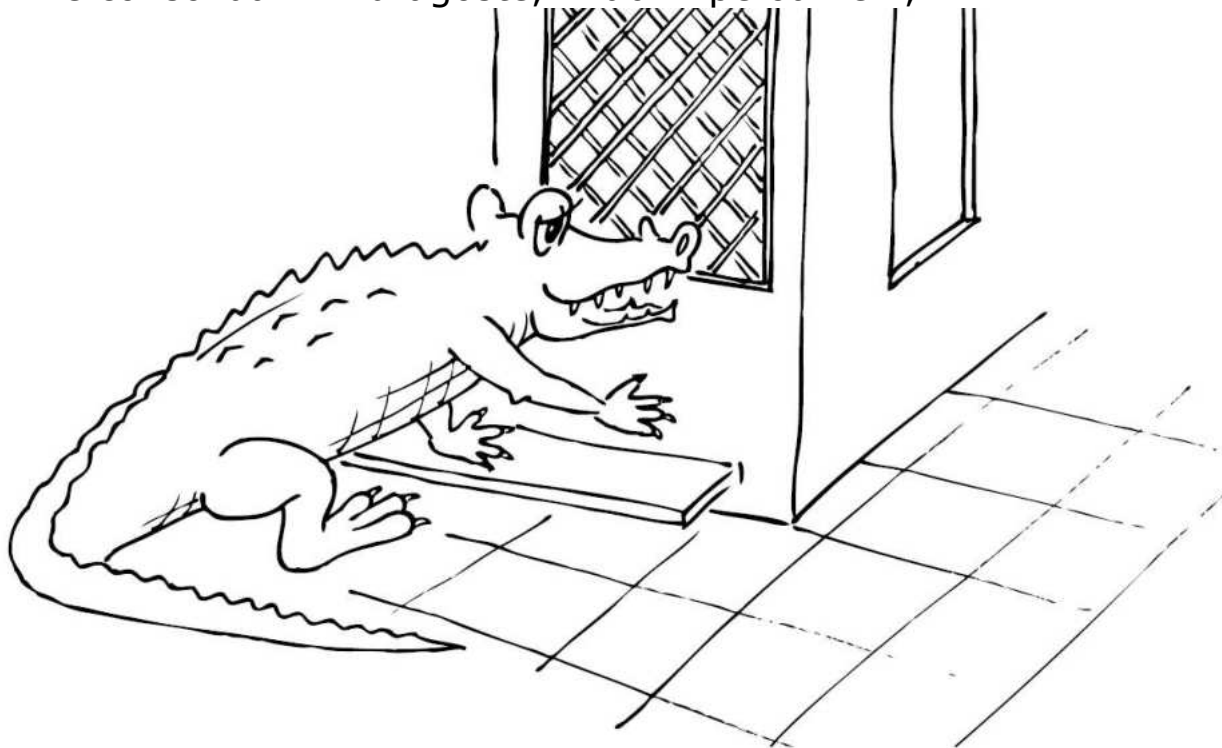
Obligația de a se spovedi o are acela, care a comis păcate de moarte.

Efectele sfintei spovezi:

1. Iartă păcatele.
2. În suflet se revarsă viața supranaturală – reînnoiește harul sfințitor.
3. Omul se întărește, dobândește puterea, ca să lupte împotriva faptului, ca păcatele să nu se repete – harul ajutor.

Ce ne aduce spovada regulată:

- se întărește viața noastră în harul sfințitor – crește credința noastră
- se întărește în speranța, că la ultima judecată totul se va derula cu bine
- ne consolidăm în dragoste, îi iubim pe oameni,

- ne întărim căință – părerea de rău de păcatele noastre,
- ne întărim în smerenie, ascultare și răbdare,
- aduce pacea interioară, liniștea interioară – acestea nu se pot cumpăra,
- aduce iertarea, după care tânjește omul,
- aduce o nouă putere, puterea de a lupta, puterea de începe din nou, să nu mai păcătuim,
- ne apăra cel mai bine față de a fi „căldicel” și nestatornic.

Cât de mare mare din sfânta spovadă o ducem acasă, depinde de noi: de buna pregătire, de adevărata părere de rău și de faptul, ce voință de a ne întoarce, de a ne converti avem. Când omul se spovedește des și bine, își ia cu el mari haruri.

Cinci părți ale spovezii (din partea penitentului)

1. examenul de conștiință,
2. părerea de rău,
3. hotărârea,
4. recunoașterea păcatelor,
5. pocăința.

17. Temă

Respinge deseori, ceea ce lui Dumnezeu nu-i place, căci păcatul este dușmanul nostru, ne trage în iad!!!

18. Examenul de conștiință

Examenul de conștiință trebuie să fie un fel de control asupra faptului, cum am trăit perioada de la ultima spovadă. Pentru o bună spovadă, sacramentului reconcilierii dacă accesăm în fiecare lună, sunt suficiente 10 minute de pregătire. Fiecare păcătuiește, și probabil că fiecare a avut din când în când insuficientă răbdare, a fost neastâmpărat, nu am primit totul fără a mormăii... Din când în când este necesar să facem mai aspre regulile cu noi înșine. În cărțile de rugăciune sau colecția de cântece există îndrumar pentru aceia, care se pregătesc pentru sfânta spovadă – numită uneori și oglinda povezii.

Recomandăm de asemenea examenul de conștiință conform cu obligațiile poziției – copil, tată, bunic. De la copil se așteaptă altceva decât de la tatăl.

Obligațiile poziției – în ce își are originea de ex. ispita pentru diferite stări, poziții:

- femeia trebuie să fie făuritoarea păcii, dar...
- bărbatul trebuie să consolideze prin exemplul său binele la alții, dar...
- proprietățile de bază ale omului vechi ar trebui să fie răbdarea și abandonarea în voința lui Dumnezeu, dar..
- omul tânăr ar trebui să rămână curat în idealurile și pozițiile sale, să fie fidel sieși, și la tot de este bun, dar...
- preotul ar trebui să fie al doilea Cristos, să se roage pentru alții, să trăiască ceea ce a promis, să fie exemplu...

Examenul de conștiință conduce omul, la o bună pregătire pentru sfânta spovadă. Dacă își scrie, are siguranța, că nu a uitat nimic. Nu este vorba doar de o enumerare desăvârșită și contabilă a numerelor și calităților păcatelor, ci este vorba de o relație vie.

La examenul de conștiință este bine:

- să ne gândim la greșeala noastră principală – cum am depășit-o sau cum am pierdut lupta cu ea,
- să nu uităm de păcatele, spre care avem o înclinație,
- să recunoaștem păcatele, pentru care omul se rușinează – furt, duritate, imoralitate. Recunoașterea acestor păcate conduce la o adevărată libertate și la smerenie.

18. Temă

Străduiește-te să-ți faci examenul de conștiință obligațiilor de poziția ta.

19. Părerea de rău

Omul trebuie să-și trezească părerea de rău imediat, ce face ceva rău.

- Să regrete păcatele este cea mai importantă parte a sacramentului reconcilierii. Dumnezeu este capabil să ierte. Dumnezeu vede în inimă, dacă omul nu regretă, atunci nu-și duce iertarea cu el. Dacă omul merge la sacramentul reconcilierii fără părerea de rău, spovada este nulă.
- Părerea de rău este problema voinței – durerea pentru păcate nu trebuie neapărat simțită, ci important este, că omul vrea să-i pară rău, să regrete.
- Să regreți cu intenție adevărată!

Tipuri de părere de rău:

1. Părerea de rău naturală – din puncte de vedere false, din egoism, am căzut... „ce vor spune oamenii” Aceasta este o părere de rău neadevărată – pentru sacramentul reconcilierii nu este suficient.
2. Părerea de rău de frică – știe, că pentru ceea ce omul a făcut, îl așteaptă pedeapsa de la Dumnezeu, de aceea regretă. Se numește părerea de rău nedesăvârșită supranaturală – pentru sacramentul reconcilierii ajunge.
3. Părerea de rău din dragoste față de Dumnezeu – omul conștientizează, cât de mult îl iubește Dumnezeu și el îl jignește, îl întristează. Această părere de rău se numește desăvârșită – supranaturală – cine regretă astfel, are deja păcatele iertate. După această părere de rău este bine să totuși să accesăm sacramentul reconcilierii (mai ales la păcatele grele este chiar necesar).

Să învățăm să trezim părerea de rău din dragoste față de Dumnezeu, mai ales înainte de culcare. Nu știm dacă dimineața ne vom mai trezi. Dacă însă seara vom trezi această părere de rău, putem fi siguri, că nu vom termina rău.

19. Temă

În fiecare seară înainte de somn trezește în tine părerea de rău desăvârșită (din dragoste față de Domnul Dumnezeu).

20. Hotărârea

Hotărârea este dorința sinceră de a schimba viața și a lupta împotriva a ceea ce este păcatul. În dependență cu sf. spovadă se recomandă, ca fiecare să hotărască, concret pentru ce se va hotărî: fie să îndrepte păcatul sau virtutea (o proprietate bună). Dacă în timpul sf. spovezi nu luăm o hotărâre, nu luăm în serios spovada. Și această parte a sacramentului reconcilierii este importantă.

Din viață de preot: Când în timpul sacramentului reconcilierii preotul întreabă: ce hotărâre luați astăzi, de obicei nu află nimic concret.

Cum ar trebui să fie hotărârea:

1. Concret – concret, ce înseamnă pentru mine medicament, de ce am nevoie. Dacă este doar o hotărâre generală – mă voi îndrepta – rămâne doar la aceste cuvinte.
2. Care poate fi îndeplinită – nu temă, despre care știu înainte, că pentru mine este de neîndeplinit.
3. Fermă – omul trebuie să aibă voință fermă, că sub nici o formă nu va da înapoi de la această hotărâre. Este bine să amintim în timpul sfintei spovezi, ce ne-am străduit data trecută și cum am reușit.
4. Eficient – nu este suficientă intenția dar este necesar să se facă uz de toate mijloacele, pentru ca să pot îndeplini hotărârea. Să evit cauza, care conduce la păcat. Imediat după sf. spovadă să încep să îndrept ceea ce am pricinuit prin păcat – nu se amână. Să mă străduiesc să îndrept cu bună faimă pe acela, pe care l-am denigrat, să încetez să mă supăr pe dușmani, ci să mă rog pentru ei.
5. Uneori este necesar, ca hotărârea să chiar generală – de ex. un păcat serios nu-l voi tolera la mine.

Oamenii foarte iar își iau hotărâri în timpul sf. spovezi: și când și-o impun, atunci în majoritate nu este fermă sau eficientă ..., apoi se miră, că dragostea lor față de Dumnezeu nu crește. S-ar reuși încă multe, dacă am proceda astfel punctual. De multe ori ne străduim mult, dar haotic. Se recomandă și de câteva ori la rând să luăm aceiași hotărâre. Nu întotdeauna reușește totul, dar când există străduință, Dumnezeu ajută.

20. Temă

Cel puțin odată pe zi să-mi aduc aminte hotărârea de la ultima spovadă.

21. Mărturisirea păcatelor

La sfânta spovadă trebuie să venim pregătiți corespunzător, căci este vorba de întâlnirea cu Dumnezeu. În rând în fața scaunului de spovadă trebuie să ne concentrăm și să ne pară rău de păcate.

La începutul sf. spovezi ne prezentăm pe scurt și spunem, când am fost ultima dată la sf. spovadă. Apoi urmează mărturisirea păcatelor și pe scurt să spunem, că ne pare rău că am păcătuit. Vom asculta sfaturile și să ținem minte pocăința pe care ne-o impune preotul.

Mărturisirea în timpul spovezii trebuie să fie:

1. Sinceră – să conștientizăm, că aici este vorba de Dumnezeu – acesta vede până în profunzimea inimii noastre.
2. Concis – poate să ne amenințe ispita de a ne scuza păcatele (uneori și explicații inutile a împrejurărilor)

3. Smerită – cu conștiința, că Dumnezeu este infinit de sfânt și noi suntem păcătoșii. (Unii reușesc să ștergă păcatul cu o smerenie atât de falsă, ca și cum Dumnezeu ar trebuie să-ți ceară scuze, că este greu.)
 4. Personală – nu la telefon
 5. Verbală – nu să-i întinzi preotului hârtia, ca să o citească (aici există excepții. de ex. surdomut).
 6. Secretă – Biserica si-a retras mărturisirea publică.
 7. Simplă – nu cu artificii (nu artificial).
 8. Adevărată – cu totul adevărată; să nu micșorăm, să nu denaturăm.
 9. Deplină – mai ales la păcatele grele să se spună și numărul
 10. Concretă – nu obișnuit (am păcătuit), să evităm numirea păcatelor altora (cu ele trebuie să vină ei), să evităm detaliile inutile (de ex. nu este necesar să enumerăm concret cuvintele indecentă rostite cândva), însă să nu ometem ceva esențial. În același timp este necesar să avem în vedere preotul și pe ceilalți, ca sf. spovadă să nu se lungească în mod inutil.
- Lucrurile, la care vom fi îndemnați în sf. spovadă, trebuie să îndeplinim. Când ne spovedim bine, vom dobândi puterea pentru depășirea slăbiciunilor.
- Sf. spovadă este un mare dar. În mod inutil ne temem – motivul temerilor poate fi smerenia falsă (mândria), priviri false către alții, indisponibilitatea de a schimba ceva, căci lipsa de poftă izvorăște din lene.
- Recomandăm accesarea sfintei spovezi minim odată pe lună sau când comitem un păcat greu.

21. Temă

Meditează mai des despre sfânta spovadă.

22. Pocăința

Disponibilitatea de a accepta efectuarea pocăinței este condiția faptului, pentru a primi iertarea. De aceea este necesar să îndeplinim toate acestea cu sinceritate. Prin pocăință omul încearcă să repare ceva, ce a fost generat de păcat. În mod obișnuit, drept pocăință ni se dă o rugăciune sau o faptă bună.

Pocăința trebuie:

1. Primită cu plăcere – doar dacă pentru mine este o pocăință care nu o pot îndeplini, trebuie să spun (de ex. nu cunosc rugăciunea care mi s-a dat, nici nu știu, unde aș putea să o găsesc).
2. Să o facem cu fidelitate – se recomandă să mai adăugăm ceva.
3. Să o facem cât mai repede – a nu se amâna.

Prin pocăință nu vom compensa tot, ce am comis prin păcat. Dar îi arătăm lui Dumnezeu, că luăm lucrurile în serios. În majoritatea cazurilor preotul dă pocăință ușoară, pentru ca căitul să poată îndeplini, ceea ce are de îndeplinit.

Înainte existau prescripții, cu să se facă pocăința, și a fost extraordinar de greu. De ex. sf. Cyril și Metodieu au adus aceste prescripții:

1. Dacă cineva este supărat pe fratele său – câte zile a menținut supărarea, atâtea zile să postească doar cu pâine și apă.
2. Dacă cineva își îmbată prietenul până la bătaie de joc – 3 ani să se căiască și să postească doar cu pâine și apă.
3. Dacă cineva comite adulter cu femeia – să se căiască 5 ani și să postească 3 ani cu pâine și apă.

Exemplele enumerate indică, cât de serios a fost considerat păcatul și pocăința care urma.

Pocăința o putem face și pentru altcineva (pentru păcatele trecutului). Trebuie să fim oamenii permanentei pocăințe, nu cei care condamnă, ci aceia care fac cu adevărat pocăință, ca Dumnezeu să poată fi împăcat.

22. Temă

Străduiește-te să faci ceva mai mult „drept pocăință”.

23. A face binele bine

Omul de multe ori se străduiește pentru bine cu un mare efort, și cu toate acestea nu are sentimentul, că ar fi bine. Cu orice preț vrea să implementeze ceva bun, dar strică tot, a deranjat bunele relații și altele.

Important este:

Să fim în harul sfințitor = fără păcat greu. Fără harul sfințitor omul nu poate face o faptă bună, care ar fi meritoasă pentru veșnicie.

Să facem doar fapte bune – păcatul nu este permis, dar nu tot, ce este permis, este și bine. Este necesar să ne rugăm, ca Duhul Sfânt să ne dea lumină, să cunoaștem, ce este bine. Când nu știm, dacă acel lucru sau altul este bun, este bine să ne sfătuim cu cineva sau să amânăm. Rugăciunea este bună, dar când cineva uită de obligațiile esențiale, sau se roagă într-un moment neadecvat, nu este bine.

Să facem totul cu bună intenție – din dragoste pentru Domnul Dumnezeu și aproapele.

Buna intenție este necesar să fie deseori controlată și reînnoită.

Când facem o faptă bună să ne comportăm corect – modest și cu iubire.

Să ne comportăm adecvat după faptă – să nu cădem în mândrie, amor propriu.

Dacă nu reușim ceva, să le punem în voința lui Dumnezeu.

Cinci condiții pentru a face binele:

1. Să facem totul la timpul potrivit – ceva întârziem și după altele alergăm, dar apoi ceva nu este în ordine (bacalaureat, repetat la toamnă).
2. Precis și desăvârșit – nimeni nu se va întreba, cât timp am avut, ci va evalua rezultatul. Mai bine să faci mai puțin, dar calitativ.
3. Harnic, dornic și atent – să se dedice maxim efort
4. Liniștit și modest – neliniștea nu este corectă nici nu aduce bucurii.
5. Cu punerea în voința lui Dumnezeu.

Cum să încep:

1. Dorința – vreau să o fac corect. Dacă aceasta este poziția, atunci probabilitatea este mai mare, că totul se va termina cu bine.
2. Să începem în forță și cu rugăciunea pe buze
3. Să mărunțim lucrurile mari în mici fapte bune și acestui fapt să-i dedicăm deplina atenție (mici fapte cu mare dragoste).
4. Cu conștiința prezenței lui Dumnezeu – să conștientizăm, că vrem să ne comportăm în așa fel ca și cum în locul nostru ar face-o Isus.

Când ne reușește binele, atunci trebuie:

1. Să ne apărăm de mândrie și amor propriu – să nu facem cunoscut, ce am reușit, când ne laudă pe pământ, deja ne-am primit răsplata.
2. Să-i mulțumim lui Dumnezeu, este darul Lui.

Dacă efortul nostru pentru bine nu ne-a reușit din vina noastră, atunci trebuie:

1. Să fim mai smeriți – să recunoaștem, că nu am reușit.
2. Să-l rugăm pe Dumnezeu pentru iertare sau pe aceia, cărora le-am greșit.
3. Să învățăm din greșeli – deseori spunem: eu sunt slab, eu nu pot schimba asta... Nu este adevărat! Se întâmplă, pentru că mă gândesc prea puțin la ceea ce fac, îi acord o mică atenție, foarte puțin le unesc cu harul lui Dumnezeu.

Dacă efortul pentru bine nu ne-a reușit fără vina noastră:

1. Cu smerenie să ne adresăm lui Dumnezeu – Dumnezeu a permis, nu a vrut, ca intenția mea să reușească.
2. Să ne lăsăm cuprinși de tristețe și autocompătimire – aceasta este ispită.
3. În toate împrejurările să-l laudăm pe Dumnezeu.

23. Temă

Străduiește-te să faci binele bine.

24. Sfânta împărtășanie

În timpul sfintei împărtășanii omul poate invita în inima sa pe Dumnezeu. Sfânta împărtășanie este cea mai bună hrană pentru suflet, este cel mai mare bun, pe care ni-l oferă Dumnezeu – pe El însuși.

Ce aduce sfânta împărtășanie:

- înmulțește în suflet viața supranaturală,
- curăță de păcatele cotidiene,
- ne apără în fața păcatului mortal,
- ne eliberează de înclinații rele,
- ne dă pofta să persistăm în bine,
- este garanția învierii, sămânța pentru viața veșnică.

Cine poate primi sfânta împărtășanie:

- acela, care nu are păcat greu,
- acela, care crede în prezența reală a lui Cristos în Euharistie,
- cine și-o dorește,
- cine a păstrat o oră înaintea sf. împărtășanii postul euharistic (există și excepții).

Cum să ne pregătim cel mai bine pentru sfânta împărtășanie – să ne punem trei întrebări:

1. Cine vine – Isus, Fiul lui Dumnezeu, Regele cerului și al pământului, musafirul cel mai important.
2. La cine vine – la mine, om obișnuit, păcătos, care l-a jignit de mai multe ori – aceasta conduce la umilință, la părerea de rău, la disponibilitatea de a recunoaște adevărul.
3. De ce vine – pentru că mă iubește și vrea, să mă unesc mai puternic cu el, vrea să-mi dăruiască daruri cerești – aceasta conduce la speranța unui viitor mai bun, la dragostea și dorința de a-l primi cât mai bine pe Isus Cristos.

Sfânta împărtășanie poate fi ceva, ce schimbă viața mea într-o imensă bucurie. Cu cât pregătirea este mai bună pentru sfânta împărtășanie, cu atât folosul obținut va fi mai bun.

24. Temă

Străduiește-te să te pregătești cât mai bine pentru sfânta împărtășanie.

25. Tristețea

Tristețea este ceva ce i se poate părea omului ca ceva foarte serios, ce-l influențează în viață.

În funcție de ceea ce stă în spatele tristeții, deosebim două feluri de tristețe:

1. Sfânta tristețe o are acela, care:

- este trist asupra păcatelor sale,
- cine este puternic atins de faptul, că Dumnezeu este jignit
- cine reușește să se transpună în suferința altuia
- vede că se face o nedreptate și nu este capabil să o schimbe,

acesta este acela, care este capabil să privească cu privirea lui Dumnezeu. Această tristețe nu conduce la faptul, ca omul să fie tocat, dar îi dăruiește Domnului totul, și tocmai prin acestea este umplut cu bucuria internă.

2. Tristețea malignă se furișează în inimă, dacă nu se îndeplinesc așteptările noastre – în acest caz suntem concentrați asupra noastră și nu acceptăm voința lui Dumnezeu:

- avem prea puțină încredere în Domnul Dumnezeu,
- tristețea poate izvorî și din greșeala noastră principală.

Tristețea malignă are rădăcini periculoase și aduce plictiseală, lipsa poftei și refuzul față de rugăciune, refuzul față de lucruri și persoane, formează atmosferă de supărare, gelozie, și conduce la invidie, nerăbdare, nehotărâre, nemulțumiri îndelungate și disperare.

De la început să refuzăm gândurile de tipul: acum am așteptat ceva și s-a întâmplat altfel.

Este necesar să găsim calea de ieșire – șase căi

1. Rugăciunea unește omul cu Dumnezeu, este sursa de pace și putere.
2. Să medităm despre patima Domnului Isus, ce a trăit el, și cu toate acestea a suportat.
3. Să citim evanghelia; Domnul Isus nu a avut niciodată o tristețe malignă.
4. Prin intermediul sacramentelor, a sacramentului reconcilierii, a preasfântului sacrament al altarului.
5. O ocupație activă și munca cinstită; să ne ocupăm cu ceva folositor – apoi gândul se duce la alte idei.
6. Să ne antrenăm în trei virtuți – smerenia, răbdarea îndelungată, o abandonare copilărească în voința lui Dumnezeu.

Când omul simte o anumită problemă, este crucea și asta este trimisă, ca să o ducem și să o ducem până la capăt. Ea va avea greutate dublă dacă este dusă fără plăcere. Dumnezeu dă putere să ducem totul și devine instrument pentru victoria finală.

25. Temă

Controlează-te, dacă ai „tristețea sfântă.”

26. Rozariul

Anul 2002/3 a fost declarat de sf. Ioan Paul al II.-lea anul rozariului și a introdus noi mistere ale rozariului – rozariul luminii. Anul s-a terminat și rugăciunea nu ar trebui uitată. Este de fapt rugăciunea marilor haruri.

De ce să ne rugăm rozariul:

1. Rugăciunea este dovedită de sute de ani, mulți sfinți sunt ilustrați cu rozariul în mână.
 2. Rozariul este rugăciunea, pe care ne-o recomandă Biserica.
 3. În rozariu sunt cuprinse cele mai bune rugăciuni orale.
 4. Rugăciunea rozariului ne introduce în misterul credinței
 5. În rozariu medităm despre viața și patima lui Isus și a Fecioarei Maria.
- Învățătorii vieții spirituale ne sfătuiesc: Nici o zi fără rugăciunea rozariului.

Cum să ne rugăm rozariul:

1. Înainte să ne liniștim o bucată de timp.
2. Să ne concentrăm – de ce să ne rugăm, cui adresă rugăciunea și cu cine mă rog.
3. Să nu ne grăbim, cu gândul să fim asupra a ceea, ce cuprinde rozariul.
4. Deseori să trezim dorințe pioase – (Doamne, vreau să Te iubesc, mulțumesc, că te-ai întrupat prin Fecioara Maria...)

Triple moduri ale rugăciunii rozariului:

1. Să ne concentrăm asupra cuvintelor rugăciunii.
2. Să ne concentrăm asupra misterelor, care tocmai se derulează.
3. Să ne închipuim în mod pios acea realitate, pe care o trăiesc prin recitarea rozariului, și care poate deveni o melodie religioasă, în care toate le prezint lui Isus la fel cum făcea Fecioara Maria.

Importantă este intenția, cu care mă rog – de exemplu:

- vreau să-i fac o bucurie lui Isus
- vreau să obțin un har
- pentru o intenție sau persoană concretă.

26. Temă

Zilnic să mă rog rozariul.

27. Dragostea crește prin cunoaștere

Dragostea față de Isus crește prin cunoașterea intențiilor, pretențiilor sale. Ca omul să se gândească la intențiile lui Isus, este bine ca în cursul zile să ne aducem aminte, ce a trăit Isus într-o anumită oră în ultima zi din viața sa.

Nu trebuie să afirmăm, că un lucru sau altul în acel moment exact acel lucru s-a întâmplat, ci perceperea acestor dependențe poate deveni profit pentru creșterea vieții noastre spirituale.

Ora 18 – cum spăla picioarele apostolilor, câtă dragoste a fost în acest gest față de fiecare,

Ora 19 – cum a fondat sfânta liturghie,

Ora 20 – cum își lua rămas bun de la apostoli și a plecat în grădina Ghetsemani,

Ora 21 – cum se roagă în grădina Getsemani,

Ora 22 – cum a transpirat sânge, ce a jertfit pentru noi, cum știa, că noi disprețuim aceasta,

Ora 23 – cum a fost când Iuda l-a sărutat pe Isus, pentru a-l trăda,

Ora 24 – cum Isus stătea în fața lui Anania, cum a fost pălmuit, cum nu a reacționat la această umilire,

Ora 1 – cum în mod nedrept a fost prezentat în fața lui Caiafa

Ora 2 – cu îl umileau și își băteau joc de el,

Ora 3 – cu Petru l-a negat pe Isus,

Ora 4 – cum a fost părăsit și abandonat voinței lui Dumnezeu,

Ora 5 – cum a fost dus în fața lui Pilat

Ora 6 – cum îl batjocorea Irod de el,

Ora 7 – cum oamenii acordă prioritate răufăcătorului și strigă „noi îl vrem pe Baraba”,

Ora 8 – cum Isus a fost biciuit și a primit totul cu devotament,

Ora 9 – cum a fost încoronat, soldații au făcut ceva, ce nu trebuia să facă, ne-a dat un exemplu, cu să suportăm această suferință,

Ora 10 – cum a fost condamnat la moarte, cum a reușit să primească nedreptatea,

Ora 11 – cum a dus crucea, pe drumul crucii,

Ora 12 – cum a fost crucificat, ce dureri a trebuit să suporte,

Ora 13 – cum Domnul Isus atârna pe cruce,

Ora 14 – cum a suportat o imensă durere,

Ora 15 – cum a murit pentru noi pe cruce,

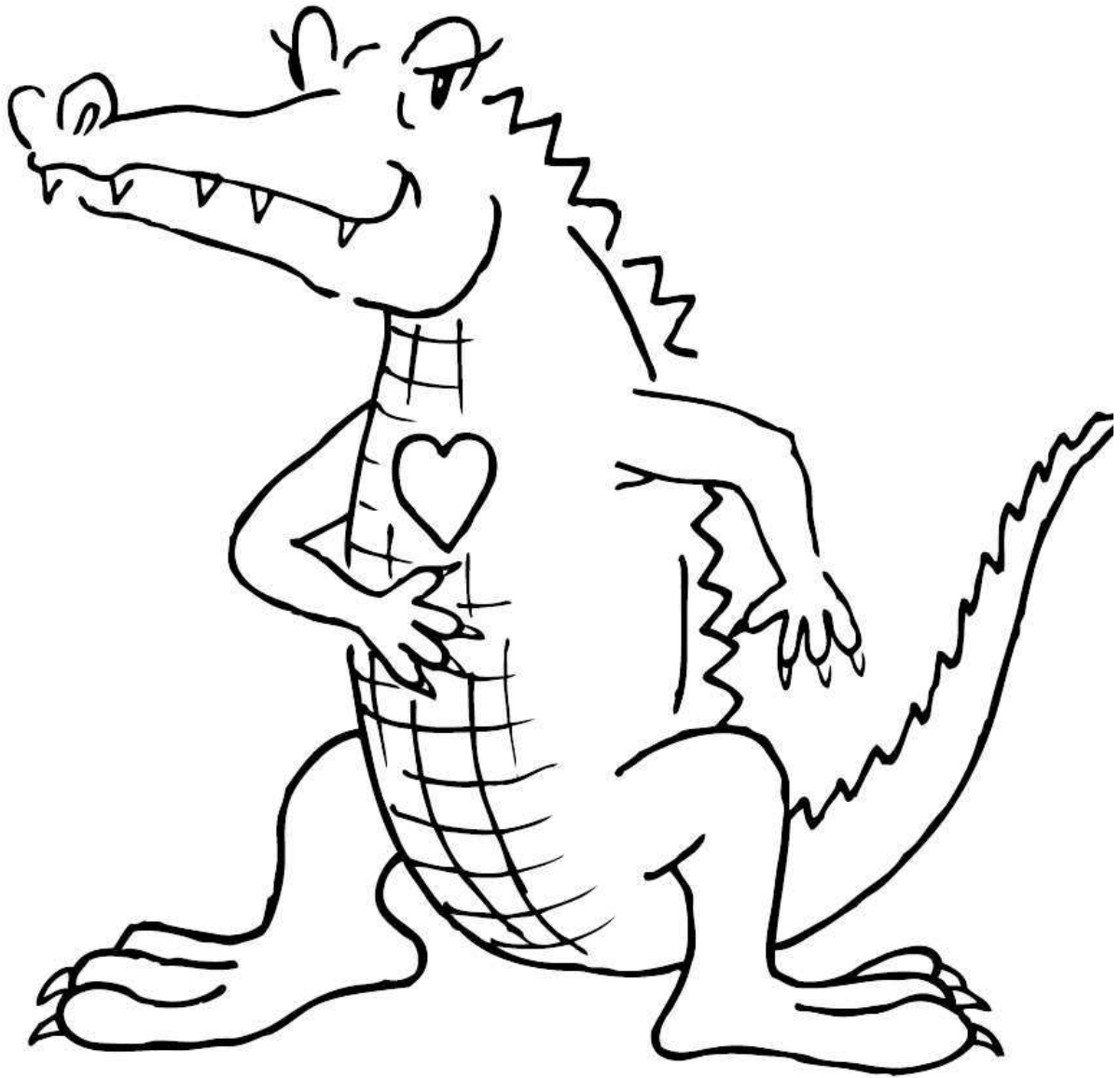
Ora 16 – cum a fost luat de pe cruce,

Ora 17 – cum a fost depus în mormânt.

Dacă veți reuși să uniți fiecare oră, cu ceea ce a trăit Domnul Isus îl vom cu atât mai mult.

27. Temă

Deseori în cursul zilei să ne amintim, ceea ce a suferit Isus în ultima zi și uniți-le cu intențiile voastre.

28. Calea crucii

Calea crucii este este unul dintre mijloacele cele mai eficiente, cum să reînnoim entuziasmul pentru Dumnezeu.

De ce să ne rugăm calea crucii:

În timpul rugăciunii conștientizăm:

1. Ce preț mare are sufletul nostru, dacă Isus a suportat toate acestea pentru salvarea lui.
 2. Cât de groaznic este păcatul, dacă Fiul lui Dumnezeu a suferit atât de mult.
 3. Cât de mare este dragostea și milostivirea lui Dumnezeu.
 4. Avem șansa să vedem în Isus modelul – cum să ne comportăm în cele mai grele clipe ale vieții, ne-a prezentat acestea în clipele patimii.
 5. Păcătosul conștientizează, că este nevoie să spună: ajung – moment spre întoarcere.
 6. Ce a făcut pentru mine, și eu vreau să fac pentru El.
 7. Calea crucii este dotată cu dispense.
 8. S-ar putea deveni un excelent drum pentru creștere în virtuți.
- Se recomandă să ne rugăm zilnic, nu doar în perioada Postului.

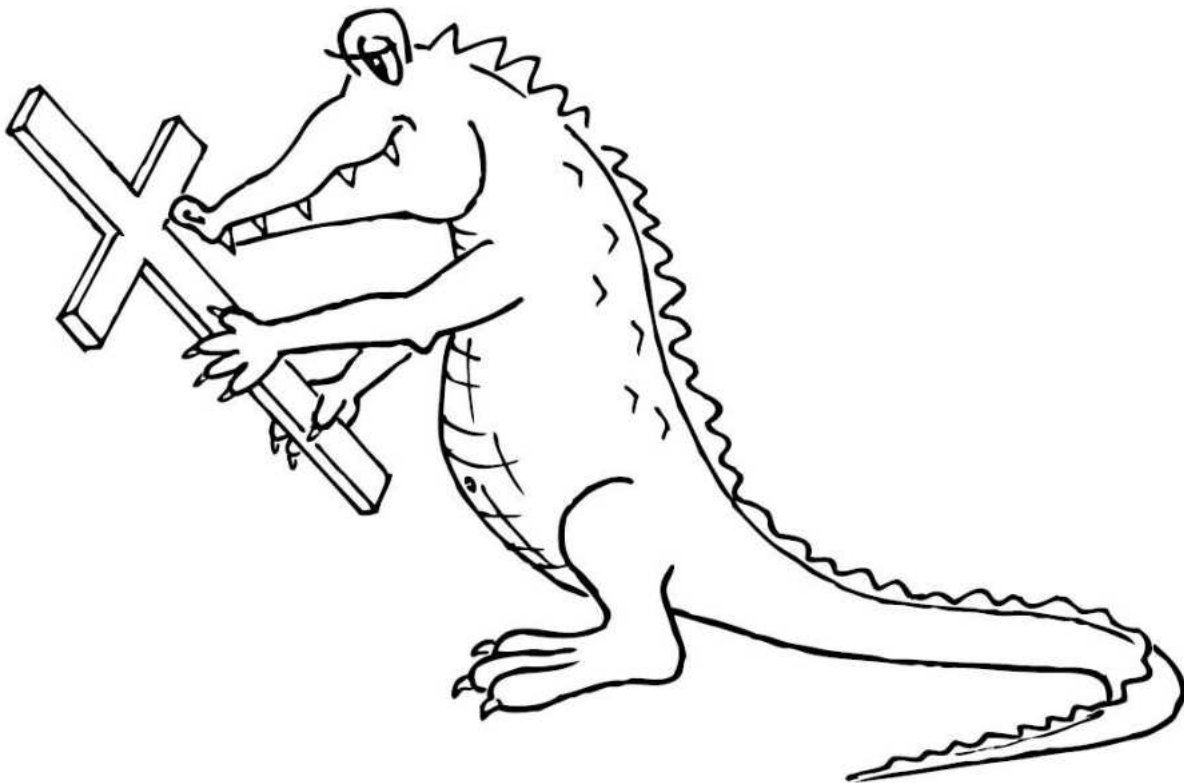
La stațiunile individuale ale căii crucii putem de exemplu să medităm despre:

- I. Isus este răstignit – sunt pregătit în orice împrejurare să fac binele?
- II. Isus primește crucea – cum îmi duc greutatele mele personale, crucea mea?
- III. Isus cade pentru prima dată sub povara crucii – cum mă străduiesc să evit chiar păcatul ușor, cad sub păcatele mele?
- IV. Isus o întâlnește pe mama sa – cum trăiesc eu relația și respectul față de Fecioara Maria?
- V. Simon ajută să ducă crucea – cum ajut eu aproapele să-și ducă crucea?
- VI. Veronica oferă lui Isus năframa – mă gândesc și eu la greutatele celor de lângă mine?
- VII. Isus cade a doua oară sub povara crucii – comite păcat în mod repetat, cine nu-și examinează conștiința în mod regulat, eu o fac?
- VIII. Femeile din Ierusalim îl plâng pe Isus – oare am spiritul de căință?

- IX. Isus cade a treia oară sub povara crucii – cum mă străduiesc să-i apăr pe ceilalți de păcat?
- X. Isus este dezbrăcat de hainele sale – cât de importantă este curăția pentru mine, cum îmi păstrez curăția inimii?
- XI. Isus este răstignit – ascultare până la capăt, cum ascult eu conducerea Bisericii, pe cei care o reprezintă?
- XII. Isus moare pe cruce – cum mă antrenez, să nu fiu dependent de nimic?
- XIII. Isus este coborât de pe cruce – cu ce intenții mă apropii de sfânta împărtășanie, cum îl primesc eu pe Isus?
- XIV. Isus este pus în mormânt – cum îl urmăm noi pe Isus în ceea ce ne-a arătat în timpul căii crucii?

28. Temă

Străduiește-te să aprofundezi viața ta spirituală prin devoțiunea căii crucii.

29. Vorbirea

Vorbirea este un dar important de la Dumnezeu. La fel ca și celelalte daruri și vorbirea trebuie să o folosim pentru bine. Sunt multe păcate, care le comitem cu limba.

De ce este important să veghem asupra faptului, cum vorbim, cum facem uz de vorbire:

1. Vom fi apărați în fața multor păcate.
2. Vom avea o conștiință mai liniștită, vorbele uneori duc la neliniște.
3. Vom menține pacea cu aproapele nostru – cuvintele nepotrivite, dure, nepoliticoase ne îndepărtează de aproapele nostru.

Cuvintele le putem împărții:

1. Interzise – de ex.: necurate, imorale, cu două sensuri, răscolitoare, supărătoare, denigratoare, neadevărate. Când le auzim, ar trebui să mortificăm auzul, să plecăm sau să ducem convorbirea în altă parte.
2. Inutile – de ex.: cine ar trebui să tacă și conducă discursul, în timpul sfintei liturghii, cine spune imediat ceea ce-i trece prin minte, cuvintele despre lucrurile nefolositoare, vorbe despre noutățile lumești, bârfe ... Este necesar să chibzuim, că nu întotdeauna trebuie să vorbim imediat – spațiu pentru mortificarea limbii.
3. Cuvinte, vorbe bune – rugăciunea, ceea ce-l poate entuziasma pe celălalt, ceea ce conduce la educarea și creșterea binelui. Ar trebui să pronunțăm doar cuvinte, vorbe bune.

Este necesar să veghem asupra ceea ce spunem, și asta înainte de toate la noi, și nu la alții.

29. Temă

Străduiește-te să ai grijă de limbă.

30. Maica lui Dumnezeu în viața mea

Relația mea cu Fecioara Maria ar trebuie să fie o relație apropiată. Apoi vom dori să învățăm de la Fecioara Maria virtuțile ei și ea ne va conduce mai ușor la Fiul său.

De ce trebuie să o iubim pe Fecioara Maria:

- este Mama lui Dumnezeu,
- mijlocirea ei este cea mai puternică,
- este prima dintre toți sfinții,
- sfinții au avut experiențe cu Fecioara Maria.

Fiecare trebuie să-și găsească respectul față de Maica lui Dumnezeu.

Manifestările adevăratului respect:

1. Să o laudăm pe Fecioara Maria, că s-a pus la dispoziția lui Dumnezeu.
2. Să o invocăm cu încredere, să-i încredințăm totul.
3. Să ne străduim să o imităm pe Fecioara Maria în virtuți, ceea ce înseamnă să avem aceeași relație cu Isus.
4. Să avem în noi virtuțile Fecioarei Maria.

Totul cu Maria, pentru Maria, prin Maria și în Maria.

Cu Maria – să o ținem de mână și să-l rugăm pe Isus pentru haruri noi, putere.

Pentru Maria – să-i dăruim toate faptele noastre și pe noi înșine, ca să le folosească conform dorinței ei, pentru ca Dumnezeu să fie slăbit, ca să le prezinte Fiului său.

Prin Maria – să o invităm necontenit și să o rugăm pentru ajutor.

În Maria – ceea ce înseamnă în spiritul mentalității Fecioarei Maria (cum ar rezolva ea). Maria ne conduce pe calea adevărat, prin mijlocirea ei venim la Cristos.

30. Temă

Străduiește-te să găsești o relație personală față de Fecioara Maria.

31. Ordine în gânduri

Tot, ce trăim, are rădăcini adânci în gânduri.

În gânduri poate fi omul poate fi cufundat în rugăciune mereu sau în final să păcătuiască foarte greu. Trebuie să fim domnii gândurilor noastre, nu sclavii lor. Învățătorii vieții spirituale îl compară pe acela, care nu are ordine în gândire, un cal fără frâie. Este necesar să refuzăm gândurile păcătoase. Cineva obiectează, ele se întorc mereu – când le respingem, nu sunt păcat, când ne luptăm cu ele, ne pot întări în smerenie.

Gânduri păcătoase:

1. Gândurile care cauzează disiparea voluntară în timpul rugăciunii – când luptăm și ne întoarcem la rugăciune, nu sunt păcat.
2. Judecarea îndrăzneată – însă nu spun nimic, eu doar mă gândesc. „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” (Mt 7,1).

Cum să ne apărăm de a judeca pe alții:

1. Să nu judecăm de loc și imediat să refuzăm asemenea gânduri.
2. Să învățăm să judecăm pozitiv – aproape întotdeauna putem să gândim, că acel om s-a gândit bine căci intenția nu a fost rea. În ochii lui Dumnezeu poate avea multe circumstanțe atenuante.
3. Să ne gândim asupra faptului, ce relație avem cu acel om, pe care vrem să-l judecăm, nu avem o repulsie sau ranchiună? Când am fost nedreptățiți, să privim cu privirea lui Dumnezeu, nu cu privirea celui nedreptățit.
4. Să ne antrenăm în aceea, că ne străduim să căutăm circumstanțe atenuante – în locul lui eu nu aș fi gestionat mai bine lucrurile. Să nu fim de acord cu păcatul, dar să căutăm motivele, de ce s-a comportat astfel.
5. Să nu condamnăm pe altul pentru o faptă rea.
6. În cazul, în care suntem în rolul educatorilor, părinților, și altele asemănătoare, avem responsabilitatea pentru alții, apoi împreună cu ei ducem greșala împreună ca o durere, este necesar să vedem greșala și să ajutăm pe celălalt să se ridice, să se schimbe.

În spatele judecării este ascunsă mândria, lipsa de iubire și prejudecată.

31. Temă

Străduiește-te pentru o „ordine” în gândurile noastre.

32. Cum să ne facem ordine în gânduri

1. În mod conștient să respingem gândurile rele – zilnic să facem ceva, imediat să evaluăm, la ce nu ar trebui să mă gândesc; sau cum ar putea să-mi placă ceva, ce nu-i place lui Dumnezeu.

Sfaturi concrete:

- să nu ne gândim la ispitele păcătoase (mai ales împotriva curăției),
 - să nu ne aducem aminte de suferințele și greutățile suferite,
 - să nu ne căim pe noi în gânduri,
 - să nu ne întoarcem inutil la trăirile goale și bucuriile lumești din trecut,
 - să nu ne ocupăm de bunele rezultate, realizări și succesele personale – ne amenință mândria,
 - să nu cădem în visare.
2. Să ne gândim la ceva frumos – apoi pentru ceea ce este rău nu mai rămâne loc. Trebuie să fim oamenii iubirii și cuvintele și comportamentul nostru ar trebui să corespundă cu aceasta. Toate acestea însă reies din gânduri. De aceea este înțelept să recomandăm prezența lui Dumnezeu. Este oportun, când ne

întoarcem la faptul, că Dumnezeu este cu noi, atunci nu mă voi gândi la nimic rău.

Ce se poate recomanda pentru gândire:

- în duh să gândim despre situația noastră actuală cu Dumnezeu,
- în gânduri să fim recunoscători, că Dumnezeu este cu noi,
- să conștientizăm conducerea înțeleaptă a lui Dumnezeu,
- să conștientizăm nerecunoștința noastră față de Dumnezeu,
- să ne gândim la Isus,
- să ne aducem aminte de sfaturile bune și frumusețea virtuților,
- să ne aducem aminte de sfaturile bune și frumusețea virtuților,
- să ne aducem aminte la clipele, când am experimentat apropierea lui Dumnezeu,
- să ne bucurăm de binele din jurul nostru și de succesul altora,
- să ne gândim la un exemplu bun, pe care îl putem remarca la oamenii din jurul nostru mai ales să ne întoarcem la exemplu Fecioarei Maria și a sfinților.

Cum să luptăm

1. Să nu acordăm atenția gândurilor rele.
2. Să depășim gândurile rele cu gânduri bune.
3. Să ne concentrăm asupra unei alte iedei bune.
4. Să fim conștienți, că deplin ne putem concentra doar asupra unei idei. Nu uita! La ceea ce omul se gândește des, acel gând îi va deveni apropiat.

32. Temă

Străduiește-te să te concentrezi asupra gândurilor plăcute lui Dumnezeu.

33. Un mic progres și examen de conștiință special

Cauza micului progres poate fi și faptul, că spunem: mi-ar face plăcere, să se îmbunătățească, să fiu mai desăvârșit – dar efortul nu este concret. Când ne orientăm asupra unui lucru, atunci vom vedea progresul. Pentru aceasta este nevoie să introducem așa numitul examen de conștiință special, care îl facem în jurul prânzului și seara, și în timpul căruia trebuie controlat doar un singur lucru. La fiecare control să consolidăm intenția și să-l rugăm pe Dumnezeu, ca să-i dea harul necesar pentru aceasta.

Spre ce trebuie să ne orientăm:

1. Asupra principalei greșeli, sau asupra greșelilor, care înrăutățesc sau deranjează pe alții
2. Asupra obținerii unei virtuți.

Exemple de greșeli – una dintre ele o putem lua în vizor în timpul examenului de conștiință special:

- o mentalitate nu prea bună despre alții,
- lipsa de încredere
- inutile aducere aminte ale jignirilor, conduce la amor propriu și gânduri de răzbunare
- să depășim repulsia față de cineva, cu care avem o relație rea,
- depășirea unei înclinații nesănătoase față de altcineva (căsnicie),
- să facem lumină asupra reticenței,
- amânare – doar ei o să aștepte,
- automulțumirea,
- confort în timpul lucrului, rugăciunii – disiparea inutilă, nu câștigăm ceea ce am putea,
- înclinația spre visare, nu trăim prin viața noastră
- să depășim supraalimentarea,
- curiozitatea în priviri,
- în timpul lucrului în greutate,
- infidelitatea în vorbire și comportament și multe altele...

Exemple de virtuți:

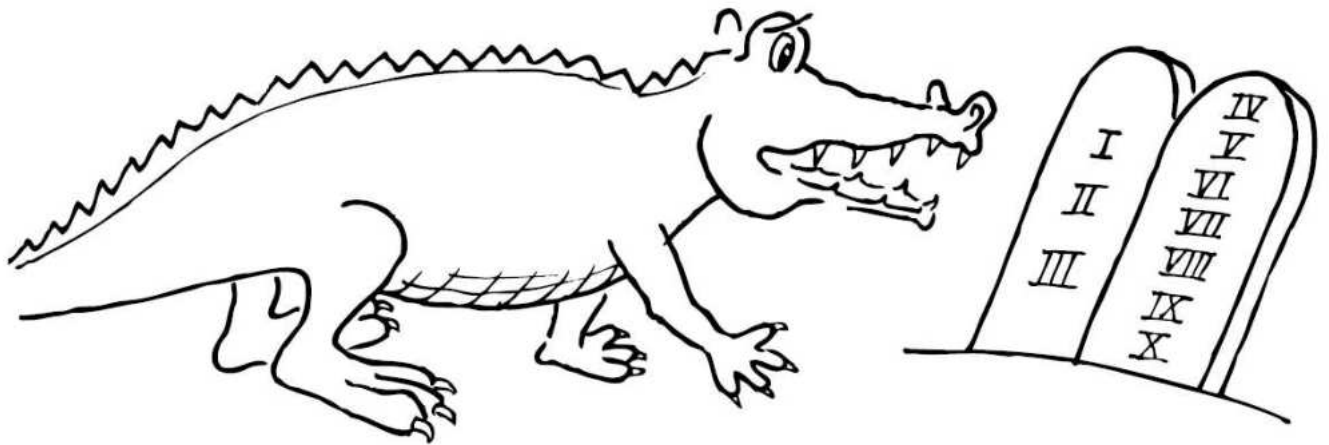
- cât de des trezim buna intenție,
- rugăciuni rapide, scurte,
- ne aducem aminte de patima lui Isus Cristos,
- ne concentrăm înainte de rugăciune,

- crește smerenia noastră, când suntem atenționați,
- controlăm ceea ce facem, dacă o facem bine,
- cum arată bucuria noastră spirituală,
- cum știm să ne pregătim pentru sfânta împărtășanie spirituală,
- dacă crește încrederea noastră în Dumnezeu,
- dacă în momentele de insucces suntem dispuși să primim voința lui Dumnezeu,

Mare greșeală ar fi, dacă ne-am spune, că de mâine iau în considerare toate acestea și voi schimba totul. Asta nu merge, trebuie să ne străduim treptat pentru îndreptarea greșelilor individuale sau obținerea de haruri.

33. Temă

Fă uz cât mai des de examenul de conștiință și orientarea spre un singur lucru.

34. Calea spre desăvârșire

Dacă suntem creștini, cu toții se gândesc, că trebuie să fim desăvârșiți. Privesc mereu spre noi, și se străduiesc să ne pună în față greșelile noastre și prin aceasta își motivează greșelile lor. Nu suntem desăvârșiți, dar avem obligația să ne străduim pentru desăvârșire. Întreaga viața noastră este calea spre sfințenia noastră personală.

De ce trebuie să ne străduim pentru desăvârșire:

1. Este privilegiu, de aceea am primit credința. Așa o putem valorifica și să creștem în desăvârșire.
2. Cine se străduiește, este apărat de pierderea mântuirii.
3. Dacă ne străduim pentru desăvârșire, avem pace în suflet.
4. Această străduință dă vieții un sens mai profund.
5. Chiar pe pământ în timpul străduinței pentru desăvârșire avem avantaje – primim mai multe daruri, primim binecuvântarea de la Dumnezeu.

Pericole pe calea desăvârșirii:

1. Începem să exagerăm și încetăm să fim oameni normali, devenim fanatici.
2. Ne temperăm zelul și suntem atenți doar la păcatele grele și cele ușoare le urmăm foarte ușor, nu ne facem griji cu ele. În funcție de cât de sensibil este omul față de păcatele ușoare, se cunoaște zelul său pentru desăvârșire.

Pericolul, când omul se temperează:

- de multe ori nu este conștient de acest lucru, de ex.: nu se mai roagă atât de mult,
- foarte greu se întoarce la un zel mai aprins,
- când omul se temperează, este doar un mic pas spre păcatele grele,
- nu apreciază harurile,
- crede, că asta îi este suficient și nu se mai străduiește,
- se oprește în creșterea spirituală.

34. Temă

Străduiește-te zilnic, să crească zelul tău pentru creștere în desăvârșire.

35. Timpul prețios

Fiecare a primit un timp. Timpul ne este măsurat și depinde de noi, cum îl folosim.

De ce trebuie să folosim timpul bine:

1. Timpul este dar de la Dumnezeu.
2. Vița omului este relativ scurtă și sfârșitul este incert.
3. Timpul pierdut nu se întoarce niciodată și rămâne pierdut.
4. De faptul cum folosim timpul, depinde veșnicia noastră.

Deseori oamenii spun: păcat, că nu sunt mai tânăr etc. Prin lamentare și autocompătămire se risipește și momentul prezent.

Cum să învățăm să folosim timpul

1. Să medităm mai des despre valoarea timpului, cât timp am pierdut deja la televizor, nehotărâre, prin scuze etc.
2. Să nu amânăm, ceea ce putem face, când suntem încă tineri, în putere.
3. Să evităm oamenii, care trăiesc lenevind, stau degeaba...
4. Să ne acordăm doar atâta odihnă și somn, cât este necesar.
5. Să păstrăm ordinea fermă a fiecărei zile, să avem reguli – trezirea, somn, rugăciunea, munca. În final omul este condus de aceste reguli.
6. În examenul de conștiință să ne întrebăm, cum am utilizat timpul:
 - a utiliza timpul nu înseamnă să ne grăbim, ci să-l trăim în așa fel, încât fiecare clipă să aibă valoarea veșniciei,
 - cine lucrează liniștit și calm, face mult mai mult și îi este suficientă mai puțină odihnă,
 - nu este suficient să fie vrednic, dar este necesar să fi în harul sfințitor, apoi fiecare activitate devine rugăciune,
 - importantă este de asemenea intenția – vreau să fac din dragoste pentru Dumnezeu,
 - Dumnezeu ne-a creat, ca să-l slăvim prin modul nostru de viață, în viața noastră este necesar să-l slăvim pe Dumnezeu prin muncă . Și aici utilizăm timpul, pe care l-am primit de la Dumnezeu, ca Dumnezeu să fie slăvit.

35. și temă pentru întreagă viață

Străduiește-te să utilizezi cât mai bine timpul prețios.

36. Rugăciunea către Fecioara Maria Maica Speranței

În Vranov nad Dyji în fiecare zi de 15 ale lunii întâlniri de rugăciune în pelerinaj la statuia Fecioarei Maria Maica Speranței. Multă vreme ne-am gândit la faptul, că ar fi oportun să compunem adresată Maici Speranței. Ne-a surprins foarte tare, că rugăciunea, care începe cu aceste cuvinte, o menționează sfântul părinte papa Ioan Paul al II.-lea, în exhortația apostolică post sinodală *Ecclesia in Europa* (2003). Menționăm o parte din ea:

Maria, Maica Speranței,

Maria, Maica Speranței,
pășește cu noi!
Învăță-ne să-l vestim pe Dumnezeu cel viu!
Ajută-ne să fim martorii lui Isus, unicul apărător.
Fă ne disponibili pentru ajutorarea aproapelui.,
să fim ospitalieri față de cei nevoiași,
dispuși să ne antrenăm în dreptate.
Fă-ne constructori pasionați ai lumii de dreptate.
Intervin-o pentru noi
consolidează-ne în siguranța,
că planul Tatălui se va îndeplini.
Steaua dimineții a noii lumi,
arată-te ca Maica a Speranței
și veghează asupra noastră!
Maria, dăruiește ni-l pe Isus!
Fă, să-L urmăm și să-L iubim.
Amin.

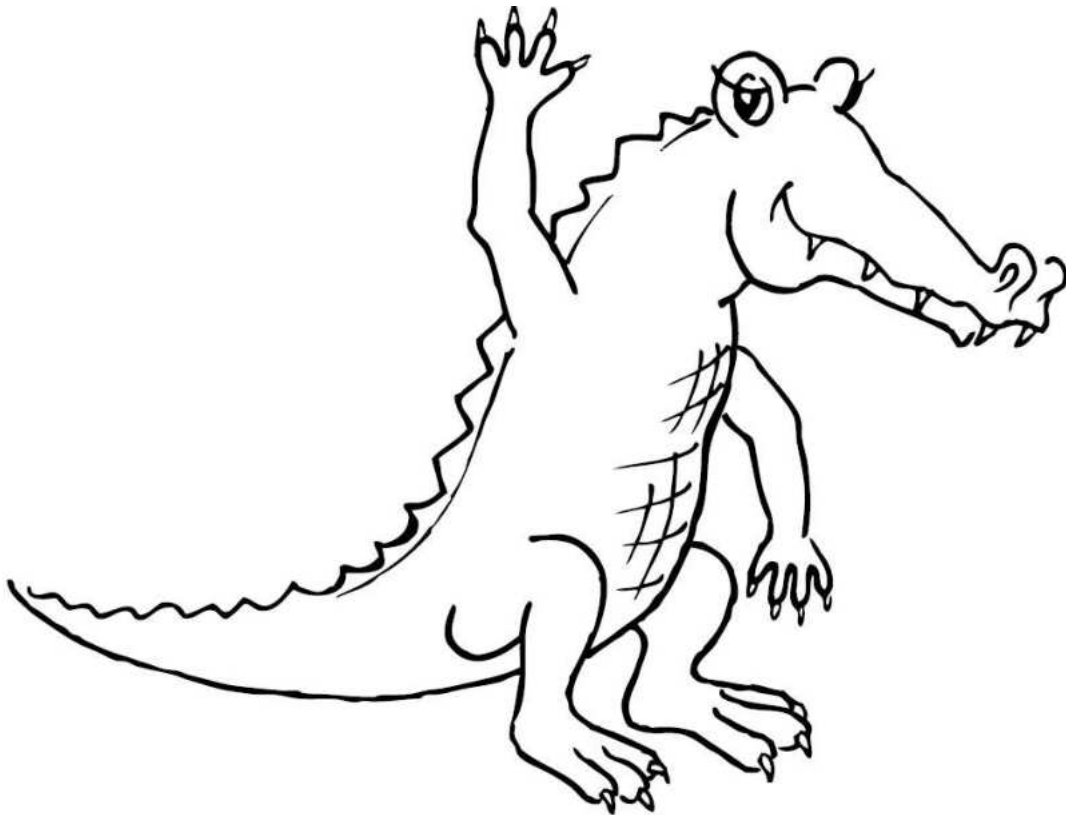
Această formă prescurtată a rugăciunii are aprobarea bisericească a Episcopiei de Brno. Nr. Ep/1242/03 din ziua de 27.10.2003 + Mons. Vojtech Cikrle.

36. Temă

Să ne rugăm rugăciunea către Fecioara Maria Maica Speranței.

Epilog

Această broșură nu cuprinde întreaga învățătură. Mai curând este vorba despre câteva teme prelucrate punctual, privind viața spirituală. Cu toate acestea însă nu sunt doar gânduri fără obligație, care s-ar putea citi apoi puse de o parte. Atunci deci asemenea idei adunate ar putea deveni pentru cineva doar o povară. Nu este suficient deci să fi bine informat pe această temă, este necesar, să ne străduim conform cunoștințelor să ne informăm corect. Mă rog, pentru ca pentru cititorii acestor pagini să nu fie valabile cuvintele: Știau cum trebuiau să se comporte, dar nu s-au comportat astfel. Ce bine ar fi dacă aceste pagini i-ar ajuta pe aceia, care sunt dispuși să lucreze asupra lor, pentru creșterea spirituală...

**Această carte a pregătit-o pentru dumneavoastră
apostolatul**

A.M.I.M.S.

Sensul A.M.I.M.S. (Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei – în limba română: Apostolatul Fecioarei Maria Imaculate – Maica Speranței) este tipărirea broșurilor sau a cărților de calitate, inteligibile și foarte ieftine nu numai pentru aceia, care singuri le citesc, ci înainte de toate pentru aceia, care el vor distribui – le dă mai departe, împrumută, oferi pentru o donație voluntară în parohii...

Părintele Marek Dunda dă un așa numit îndrumar pentru utilizarea lor:

„Să comandați cel puțin zece din fiecare titlu. Întâi citiți dumneavoastră cartea (lucru care este posibil și fără vă comandați cartea – textele complete și majoritate broșurilor și cărților A.M.I.M.S. le veți găsi pe internet la adresa www.faym.com sau www.amims.net).

Apoi ar trebui să analizați, pe cine dintre cunoscuții dumneavoastră, prieteni, vecini, rude (mai ales aceia, care sunt necredincioși sau străini de credință, care vreme îndelungată nu au făcut nimic pentru cultura lor religioasă, care sunt bolnavi, singuri) pentru ca aceste cărți să se poate adresa, să intereseze, cui i-ar fi de folos. Apoi cărțile să le împărțiți, să le împrumutați, să le oferiți pentru o donație pentru tipar...”

O importantă parte a producției A.M.I.M.S. sunt publicații și pe înțelesul necredincioșilor.

Cu mare plăcere vom trimite o cutie cu broșuri și cărți aceluia, care (după o înțelegere prealabilă cu parohul lor) le vor distribui mai departe în parohie pentru o contribuție voluntară (recomandată) pentru tipărirea lor.

Trecerea în revistă a unor publicații, care deja le-am editat pentru dumneavoastră le veți găsi pe pagina următoare.